DE NIEUWSBODE,

VERSCHIJNT OP DINGSDAG VAN IEDERE WEEK.
J. QUINTUS, Redacteur & Eigenaar.

VOORWAARDEN VAN INTEEKENING,
$ 2,00 per jaar, stiptelijk IN VOORUITBETALING.
☞ Twee nommers voor den afloop van het abonnement krijgt de Inteekenaar eene waarschuwing. Die daaraan niet in tijds eenig gevolg geeft, wordt van de lijst geschrapt.

ADVERTENTIE-PRIJZEN.
Van 5 tot 10 regels, voor de eerste plaatsing - 1,00
Voor 5 regels of minder, dito, dito - - - - - - - 0,50
Voor elke volgende plaatsing - - - - - - - - - - 0,25
Geboorte-, Huwelijks- en Doodberigten, ieder 0,25
(Zie ook het Engelsch aan de regterhand.)

Brieven en toezendingen franco aan J. Quintus, Sheboygan, Wisconsin.

DE NIEUWSBODE.

ORGAAN DER NEDERLANDERS IN NOORD-AMERIKA.

8ste JAARG. NO. 52. SHEBOYGAN, WISCONSIN, 19 JANUARIJ 1858. GEHEEL NO. 416.

DE NIEUWSBODE,

IS PUBLISHED ON TUESDAY OF EACH WEEK BY
J. QUINTUS, Editor & Proprietor.

Rates of Advertising.

	1w	2w	3w	4w	8w	3m	6m	9m	1y
1 sq	1 00	1 38	1 75	2	3	4	7	10	12
2 sqs	1 50	2 00	2 50	3	5	6	10	13	15
3 sqs	2 00	3 00	3 75	4½	6	8	12	15	18
4 sqs	2 50	3 50	4 50	5½	8	10	14	17	20
¼ col	3 00	4 00	5 00	6	9	12	17	21	25
⅓ col	4 00	5 50	7 00	8½	12	15	20	25	30
½ col	5 00	7 00	9 00	11	16	20	28	34	40
⅔ col	6 50	8 50	10½	12	20	25	35	43	55
¾ col	8 00	11	13½	15	24	30	40	50	60
1 col	10	14	17	19	30	38	52	65	70

A square is 1 inch or less of space, column width. Business Cards will be inserted 1 year at $1 P line. Advertisements will be kept in until forbidden.

Nieuwstijdingen.

NEDERLAND.

'S GRAVENHAGE, 14 Dec. In de te Londen uitkomende *Shipping and Mercantile Gazette* leest men de volgende correspondentie uit Parijs: "Het onderwerp van de voortdurende aanwinsten van grondgebied, welke door Holland bij zijne eilanden in den O. Indischen Archipel gedaan worden, begint hier opgemerkt te worden. Frankrijk heeft eenigen tijd geleden zijne aandacht gevestigd op het randzanie om in die streken te koloniseren en zal waarschijnlijk Engeland uitnoodigen, navrage te doen naar de aanhoudende maar in stilte plaats hebbende uitbreiding van Hollands magt in die streken.

De *N. R. Ct.* maakt bij de opname van dit berigt, de juiste opmerking, dat men buitenslands geheel anders denkt dan hier te lande over onze O. Indische bezittingen. Hier wordt eerder geklaagd over zekere laauwheid, en van magtsuitbreiding weet men niets.

AMSTERDAM, 14 Dec. De geldcrisis verwekt ook hier bezorgdheid en zij moet op onze markten, die met de geheele wereld in betrekking staan, wel worden gevoeld. 't Is daarom—zegt het *Zondagsblad*—te hopen, dat de verschrikkelijke geldnood zijn hoogste toppunt hebbe bereikt en als dan Amsterdam en Rotterdam niet te veel van de naweeen lijden, zijn zij den druk, van elders aangebragt, vrij goed ontkomen. Dan blijkt het op nieuw, hoe onbillijk, ja hoe dwaas dikwijls de Nederlandsche handel wordt beoordeeld, door dien steeds als door een Jan Saliegeest beheerscht, voor te stellen—door Amsterdam vooral zoo gaarne door Hamburg te eclipseren. Men ziet nu wat er wordt gewaagd om veel te zijn en te doen. Met zoo veel gevaar begeert de Hollandsche koopman niet de eerste te zijn op de wereldmarkt, en die gewoon was om met hem te spotten, mag zich welligt nu geluk wenschen met de Hollandsche voorzigtigheid.

UTRECHT, 14 Dec. Door eenige welwillende stadgenooten, is in overeenstemming met den hoogleeraar *Donders*, het plan gevormd tot het oprigten van een *Nederlandsch gasthuis voor behoeftige en minvermogende ooglijders*, hier ter stede te vestigen. In eene circulaire zijn de gronden opgegeven, die tot dit plan aanleiding hebben gegeven en de redenen, die de uitvoering er van wenschelijk maken. Daarin wordt herinnerd, dat in de eerste plaats zulk eene inrigting ten hoogste noodig is voor de vele ooglijders, die thans slechts op onbehoorlijke wijze kunnen verpleegd worden, en waarvan velen bij het aanwezig zijn van een speciaal gasthuis voortdurend van hun lijden geheel of ten deele zouden kunnen verlost worden. Eene stichting als de beoogde zal bovendien ook eene uitstekende leerschool kunnen worden voor toekomstige geneeskundigen, en daardoor voor de wetenschap en dus voor de menschheid in 't algemeen allerheilrijkst kunnen zijn.

Voorloopig acht men een kapitaal van *f* 40,000 voldoende om een gasthuis op te rigten waarin voortdurend 40 à 50 ooglijders zouden kunnen worden verpleegd. Men hoopt die som bijeen gebragt te zien als vrijwillige giften, waarvan de minste *f* 50 zullen bedragen.

— Uit Zeijst meldt men, dat aldaar den 10 dezer is overleden *Johanna Catharina Elisabeth Stephany*, laatst weduwe *J. Semtion*, die den buitengewonen leeftijd van 110 jaren, 7 maanden en 8 dagen bereikt had. In den laatsten tijd was zij blind en vrij doof; zij was uitgeteerd; toch kwam zij nog elken dag eenigen tijd van bed. Anders was zij tot voor kort in het genot van eene goede gezondheid gebleven.

— Ook te 's Hertogenbosch zijn burgemeester en wethouders er op bedacht om te trachten het daarheen te leiden, dat het buskruid uit de magazijnen dier vestingen naar de omliggende forten worde overgebragt; de voorbeelden van verschrikkelijke ongelukken, die door groote buskruid-depots zoo vaak plaats vinden, geven aldaar hoop dat de militaire autoriteiten aan den wensch der stads regering in het belang van hare ingezetenen zal toegeven, te meer om dat de magazijnen op de forten onder de stad behoorende daartoe de gelegenheid aanbieden.

— Zaturdag l. l. kwam aan het Hoofd te Nieuwediep een rijtuig, waarin twee reizigers die zeer veel haast hadden. Zij vroegen eerst den kelijk om te misleiden, aan den conducteur van de Texelsche stoomboot of hij spoedig vertrok, doch later op de Engelsche stoomboot willende gaan, werd een hunner naar zijne papieren gevraagd (de andere schijnt zich uit de voeten te hebben gemaakt):— hij kon die niet vertoonen en werd door de policie in arrest genomen. Uit zijn signalement bleek spoedig dat hij de voortvlugtige *Salomon Jacob*, van Leeuwarden, was, die met *f* 5000 van zijn patroon was weggeloopen. Naar het bureau van policie gebragt, heeft hij zich, terwijl de commissaris van policie proces-verbaal opmaakte, eene diepe, doch niet doodelijke snede in den hals toegebragt, zoodat dadelijk geneeskundige hulp moest worden ingeroepen. Hij is voorzigtig, nadat men hem eerst van de bij hem gevonden *f* 1350 had ontlast, naar het huis van bewaring overgebragt, alwaar hij zal moeten blijven tot dat hij genezen is. Hij mag noch spreken, noch zich bewegen en wordt bewaakt.

— Op het budget van Parijs vindt men voor de eerste maal den post voor het pensioen van 10,000 fr., hetwelk onze landgenoot de heer *Gevers*, oud-page van Keizer *Napoleon I*, die belast was, om den gemeenteraad de geboorte van den Koning van Rome aan te kondigen, reclameert. De heer *Gevers*, die in 1813 ophield het pensioen te genieten, heeft den 3den April 1856 dit weder aangevraagd, hetwelk hem is toegestaan.

LEEUWARDEN, 17 Dec. Heden te middernacht barstte een ontzettende brand uit in de meubelfabrijk van den heer *C. Wouda*, achter zijn woonhuis op de Nieuwestad. De brand, die door den aanwezigen voorraad meubelen en hout maar al te sterk gevoed en door harden wind aangewakkerd werd, deelde zich spoedig aan vier belendende achterhuizen mede, zoodat binnen weinig tijds alles in lichtlaaije vlam stond en naar eene vuurzee geleek. Stukken vuur vlogen door de lucht en vielen tot op zeer verwijderde punten, o. a. bij den kavalleriestal, neder. Aanvankelijk duchtte men de ergste gevolgen, doch door de krachtige hulp van een zestal spuiten was men te 2½ uur den brand meester. Onder de eersten, die op de plaats aanwezig waren, behoorde de burgemeester, die zich dadelijk in het brandende gebouw begaf en in persoon vele voorwerpen van waarde mede hielp in veiligheid brengen. Boven allen lof verheven is de ijver der spuitgasten, die, door detachementen infanterie en kavallerie bij het pompen ondersteund, onvermoeid aan het werk bleven met eene onverstoorbare bedaardheid. Er heerschte tevens, dank zij der zamenwerking der schutterij, de militaire magt en de policie, eene uitmuntende orde, zoodat de bevelen der brandmeesters, die van verstandig overleg getuigden, met stiptheid konden worden uitgevoerd. Den ganschen nacht en ook een gedeelte van den dag bleven drie spuiten nog doorwerken, daar uit het smeulende vuur tusschenbeide nog de vlam opsteeg. De schade is natuurlijk nog niet te berekenen, doch is zeer aanzienlijk.—Naar wij vernemen, zijn de gebouwen, benevens de koopmansgoederen en meubelen verzekerd.

ALMELO, 15 Dec. Het volgend voorval maakt heden in geene geringe mate den lachlust onzer ingezetenen gaande. Een inwoner dezer stad, die twee vette beesten te verkoopen had, konde het over den prijs daarvoor met de gegadigde slagters niet eens worden en deed hun daarom het voorstel beide koeijen *tot een bepaald gewigt* voor niets af te staan, waartegen de koopers *voor ieder pond gewigts meer f 5* zouden betalen. De voorslag werd aangenomen, het vee geslagt en bij weging bevonden, dat het 55 pd. beneden het bepaald gewigt woog, zoodat de verkooper zich met *niets* heeft moeten tevreden stellen en de koopers hun buit in zegepraal hebben weggevoerd.

NIEUWVEEN, 14 Dec. Gisteren had er in het naburige Langer-Aar het volgend ongeluk plaats: Zekere landbouwer V., voor zijn vee stroo willende snijden met eenen op nieuwe wijze door een paard gedreven wordenden karnmolen-hakselsnijder, had het ongeluk zijn eene hand geheel onder tot aan den pols af te snijden, terwijl hij bovendien van de andere hand nog een of twee vingers verloor. Naar wij vernemen, zal er spoedig tot de amputatie van het overige gedeelte tot aan den elleboog moeten worden overgegaan.

LEIDEN, 14 December. Het getal der studenten aan onze hoogeschool bedraagt thans: in de wis- en natuurkunde 14; in de letteren 24; in de geneeskunde 84; in de regten 203; in de godgeleerdheid 162; te zamen 487. Aan de athenaea en elders studerenden: in de wis- en natuurkunde 2; in de letteren 6; in de geneeskunde 38; in de regten 32; in de godgeleerdheid 32; te zamen 110. Totaal 597.

GRONINGEN, 17 December. De buitengewone lage stand van onze rivieren heeft te Doesburgh tot eenen merkwaardigen vond aanleiding gegeven. Uit den IJssel is het regter zitbeen van een mammouth of olifant der voorwereld voor den dag gekomen, terwijl men in den Ouden IJssel, nabij die plaats, het voorhoofdsbeen met de beide hoornkernen van een voorwereldlijk rund, den zoogenoemden *bos primigenius*, gevonden zijn. Beide voorwerpen zijn voor de geologische verzameling op het paviljoen te Haarlem aangekocht geworden.

Zeer toevallig bevinden zich reeds op dat paviljoen het linker zitbeen van een mammouth, welligt van hetzelfde voorwerp, en een tweede voorhoofdsbeen van een rund der voorwereld, beide nabij Doesburgh gevonden en door den schout bij nacht *Verhuel* aan die verzameling afgestaan.

De IJssel bij Doesburg heeft vroeger in 1629 reeds een dijbeen en in 1839 een derde zitbeen van een mammouth opgeleverd, alsmede het gedeelte van een bekken van eenen rhinoceros.

De meeste van dergelijke overblijfselen zijn in ons land in of in de nabijheid der groote rivieren voor den dag gekomen. De tegenwoordige verwonderlijk lage waterstanden brengen welligt nog meer beenderen dezer voorwereldlijke dieren voor den dag, welligt van nog andere soorten. Zeer is het te wenschen, dat die verzameld worden en niet voor de wetenschap verloren gaan.

— Ten bewijze dat men met de aanwending van arsenicum (rattenkruid) nooit te voorzigtig kan zijn, vermelden wij het volgende. Zeker landbouwer in Noord-Holland had, even als overal, een verbazenden last van ratten, die hij gaarne door middel van rattenkruid zou willen verdelgen. Als maatregel van voorzorg geeft hij aan zijne huisgenooten kennis, dat hij eene hoeveelheid aardappels in water met rattenkruid zou koken en ze vervolgens in een hoekje in de krebbe van den paardenstal, die toch nog niet gebruikt werd, zou neêrleggen, wat hij ook deed. Toevallig wordt nu de vrouw van den landbouwer ernstig ongesteld, zoodat de hulp van een nog al verwijderden geneesheer wordt ingeroepen, die niet lang daarna verscheen. Door de verwarring van het oogenblik wordt het sterk bezwete paard des laatsten op stal gezet, en wel juist op de plaats, waar de aardappelen lagen; met dat gevolg, dat het dier er van at en na weinige oogenblikken onder hevige krampppijnen dood nederviel. Wij vermelden dit alleen, omdat nog zoo velen roekeloos met zulke hevige vergiften omgaan, gelijk bij het wasschen van schapen zoo menig voorbeeld ons geleerd heeft. De landbouwers moesten o. i. nooit dat vergift tot vernieling van ongedierte bezigen, ook omdat het dikwijls gebeurd is, dat ratten, die b. v. van vergiftigd graan aten, dit later in de met melk gevulde testen enz. hebben uitgespuwd, hetgeen de noodlottigste gevolgen na zich sleepte.

BELGIE.

De clericale bladen vestigen de aandacht op de menigvuldige straatliedjes, welke, toepasselijk op de staatkundige aangelegenheden van den dag, bij gelegenheid der verkiezing van den 10den December, door het geheele land zijn gezongen en niet weinig hebben gestrekt tot opwinding der volksmenigte.—De genoemde organen maken de aanmerking, dat straatliedjes schijnbaar onbeduidende dingen zijn, maar dat niets krachtiger werkt op de gemoederen der lagere klassen, dan ruwe beginselen, welke, door aanwending van maatgezang en rijm, haar door valsche volksvrienden onuitwischbaar in het geheugen worden geprent. Men mag niet vergeten, dat in de nieuwere geschiedenis elke bloedige gebeurtenis, elk onheilspellend voorval in een onmiddelijk verband staat met eenig afschuwwekkend couplet:—dat de Parijsche bevolking in 1792 is opgestaan onder het zingen van *la Carmagnole*, en de afstammeling van den *H. Lodewijk* geguillotineerd is onder begeleiding van het *ça ira* der verblinde en bedrogene lagere maatschappelijke klassen.

Het hoofdkarakter van volksliedjes is, volgens de clericale pers, dat zij steeds worden voortgebragt door de oppositie en dat zij, die de *ondermijning van den troon en de godsdienst* ten doel hebben, de grootste staatkundige en maatschappelijke rampen voorbereiden. Op dien grond verdient het opmerking, dat welligt nooit te voren zoo berispelijke straatliederen onder de menigte zijn gebragt, als ditmaal is geschied van de zijde der vijanden van de godsdienst, die (altijd naar luid der clericale bladen), vooral een krachtigen steun hebben gevonden in zekeren Israeliet *Samuel*, boekdrukker te Brussel, die vele liedjes van zeer onbetamelijke strekking heeft vervaardigd, gedrukt en verspreid.

Een verontrustend verschijnsel is het voorts, dat de radicalen meer en meer het hoofd beginnen op te steken, en in hunne bladen verkondigen, dat, zonder hunne ondersteuning, zeer zeker de liberalen geenszins eene zoo afdoende meerderheid zouden hebben bekomen in de Kamer. Zij staven dit beweren met cijfers.

FRANKRIJK.

De regering heeft een niet onbelangrijken maatregel genomen om aan de arbeidende klasse in de tegenwoordige tijdsomstandigheden te hulp te komen. De *Moniteur* van gisteren behelst namelijk een keizerlijk besluit waarbij aan het ministerie van binnenlandsche zaken een crediet van een millioen francs wordt geopend, welke gelden moeten worden gebruikt deels ten behoeve van den aanleg van werken van gemeentelijk nut, en die voor het andere deel over de bureaux van weldadigheid moeten worden verdeeld.—In het rapport hetwelk dit besluit vergezeit, doet de heer *Billault*, minister van binnenlandsche zaken, uitkomen, dat de geldcrisis in het buitenland eene vermindering van den arbeid in Frankrijk heeft doen ontstaan. Het voorgemelde crediet wordt alzoo toegestaan om den nood der arbeidende klasse te verligten, vooral in het departement Ardèche, waar bovendien door de overstroomingen veel ellende is veroorzaakt.

Verder bevat de *Moniteur* een rapport aan den Keizer door den minister van oorlog ingediend, betreffende den toestand der openbare weldadigheid in Algerie. Daaruit blijkt, dat de uitgaven over de dienst 1857 beloopen 113,510 frs. Het rapport is gevolgd door een decreet van den 5den Dec., waarbij te Algiers een bureau van weldadigheid is geopend.

— De heer *Pontmartin* is, in de plaats van den heer *Gustave Planche*, tot mede-arbeider van de *Revue des Deux Mondes* benoemd. Dit tijdschrift heeft thans door de geheele wereld een debiet van 7000 exempl., waarvan alleen in Nederland meer dan 500 worden verkocht.

— Uit Marseille wordt geschreven, dat de kooplieden die in zijde handelen, het tegenwoordige jaar niet ligt zullen vergeten. De zijde, welke met 100 en meer frs. betaald werd, is thans tot op 45 à 50 frs. gedaald en de onlangs te Suez ontvangen 2500 balen berokkenen den invoerders een verlies van 4 millioen.

— In den loop der vorige week heeft men te Autun, in het zuiden van Frankrijk, bij het graven eene belangrijke vond gedaan, bestaande uit 52 gouden medailles, met de beeldtenissen der Keizers *Nero, Vespasianus, Trajanus, Adrianus, Antonius, Marcus-Aurelius*, en der Keizerinnen *Sabina* en *Faustina*: zij moeten dus tusschen het jaar 60 en 180 van onze jaartelling geslagen zijn. Zij bevonden zich op omstreeks een vadem diepte in een Romeinschen put, die niet zeer diep is: nadat men er de aarde uit had weggeruimd, vulde de put zich onmiddellijk met water. Behalve deze medailles, heeft men ook nog verscheidene vazen en ander aardewerk gevonden.

— De belasting op de honden heeft in 1856 omstreeks 300,000 fr. aan de stedelijke kas van Parijs opgeleverd. Sedert dat jaar is het getal dezer dieren in het departement van de Seine met 11,000 verminderd. Voor 1857 zijn 64,108 honden aangegeven.

DUITSCHLAND.

Het definitieve regentschap van den prins van Pruissen is thans het hoofdonderwerp van de gesprekken in de aanzienlijke kringen van Berlijn; doch vrij algemeen gelooft men, dat vooreerst tot dien maatregel niet zal worden overgegaan. Ook wordt gezegd, dat Z. M. de Koning, waarschijnlijk op raad zijner geneesheeren, een geruimen tijd in Zuid-Europa zal gaan doorbrengen. Nog was te Berlijn het gerucht in omloop, dat de Koning afstand zou doen van den troon ten gunste van zijn broeder, den prins van Pruissen, en dat deze laatste dit voorbeeld zou volgen ten gunste van zijn zoon. Meer dan een gerucht is dit echter nog niet.

— De door Oostenrijk aan Hamburg geleende 10 millioen mark banco in zilveren baren, zijn Dingsdag per extra spoortrein te Hamburg aangekomen.

Die 10 millioen zullen verdeeld worden onder vier huizen aldaar, die in hunnen val een groot aantal huizen van minderen rang hebben medegesleept. Eene commissie van zeven leden is benoemd, om de zaken van deze huizen te onderzoeken en hun namens den staat de hulp te verschaffen, *welke hun toestand vordert. Dit heeft gunstig op de beurs gewerkt.*

De chef van een oud en aanzienlijk handelshuis te Keulen, vervuld van de gedachte "dat er niets nieuws onder de zon is," zocht dezer dagen in zijne oude correspondentie en vond een brief uit Hamburg van den 4den October 1799, houdende berigt dat de Londensche bankroeten ten gevolge hebben gehad dat 35 huizen (wier namen worden opgegeven) met een gezamenlijk passief van 24 millioen m. b., hunne betalingen hadden moeten staken; dat het beste papier tot geen disconto meer kon worden geplaatst, handelsartikelen tot elken prijs werden afgedaan en dat de schrijver verzocht met eene order te worden vereerd, doch met toezending tevens van geld, als het eenige middel om aankoopen te kunnen doen." Wat wij dus thans zien, is ook vroeger reeds gezien; 24 millioen gulden *toen* veel meer dan 400 millioen *thans*.

— Tot het einde der vorige week waren te Mainz, ten behoeve der ongelukkigen door de ramp van den 18 Nov., ontvangen 190,000 gulden. De speelbank te Homburg heeft 1000 gulden geschonken.

De ondersteunings-commissie te Mainz heeft haar eerste verslag openbaar gemaakt, waarnit het volgende is ontleend: "Door de 42 sterfgevallen, die de ontploffing veroorzaakte, hebben vijf vrouwen hare mannen en verzorgers verloren; een nog jong kind heeft vader en moeder, twaalf kinderen hebben vader of moeder verloren. Vele gezinnen, voornamelijk die der gedoode soldaten, hebben volwassen zonen of andere bloedverwanten te betreuren, die min of meer deze gezinnen ondersteunden. Het aantal verwonden is zeer groot; velen onder hen zullen voor hun gansche leven verminkt blijven; de anderen zullen, in het gunstigste geval, geruimen tijd niet in staat zijn te werken. De slechte toestand van vele woningen in alle wijken der stad, de vernieling van bijna alle vensters, heeft in vele gezinnen ziekten, en ten gevolge daarvan nood en gebrek aan voedsel doen ontstaan. Ter bekoming van onderstand hebben zich ruim 500 gezinnen en enkele personen aangemeld, waarvan waarschijnlijk 300 gedurende den geheelen winter zullen moeten worden ondersteund."

ITALIE.

In de Pauselijke staten laat de veiligheid van personen en goederen nog altijd veel te wenschen over Den 30sten November 's morgens te 7 uur, is de diligence, welke tusschen Civita-Vecchia en Rome rijdt, in de nabijheid van Palo door zeven gewapende roovers aangehouden. De passagiers (de bisschop van Halifax en drie Engelschen) werden geplunderd.—Den bisschop ontnam men, behalve 140 pond sterling, zijn kruis alsmede zijnen ring. Een der Engelschen, die tegenstand wilde bieden, werd erg mishandeld. Eene pistool, die men op zijne borst rigtte, weigerde gelukkig. De roovers maakten in het geheel meer dan 200 pond sterling buit.

SPANJE.

Het officiele dagblad van Madrid behelst in zijn nommer van den 29sten November j.l. de volgende mededeeling, die een opmerkelijk blijk van den trap der volksbeschaving in Spanje oplevert.

"De Koningin heeft met innig leedwezen vernomen, dat, in weerwil der vroeger herhaaldelijk gegeven bevelen, in Spanje nog 2655 steden en plaatsen zijn, die geen kerkhof hebben. Dit verschijnsel in een bij uitstek Katholijk land is te meer bevreemdend, daar die eerwaardige rustplaatsen, welke de godsdienst gewijd heeft, tevens een middel tot behoeding der algemeene gezondheid zijn.

"In deze leemte willende voorzien, heeft de Koningin thans uitdrukkelijk bevel gegeven om de meest afdoende maatregelen te nemen, opdat zoo spoedig mogelijk in elke plaats een terrein afgezonderd en ingerigt worde om als begraafplaats te dienen.

De doop van den prins van Asturien heeft op verlangen der Koningin plaats gehad juist op den dag van het feest der ontvangenis. De prins ontving bij den doop de namen: *Alfonso, Francisco de Asis, Fernando, Pio, Juan, Mariano de la Concepcion, Jaime, Pelago*. Bij zijne troonsbeklimming zal hij den naam van *Alfonsus XII* voeren. De prins is na den doop, versierd met het Gulden Vlies en alle militaire en burgerlijke orden, aan de Koningin voorgesteld.

BRITSCH-INDIE.

Er is op nieuw eene depeche ontvangen met tijdingen uit Britsch-Indië. Daarin wordt gezegd, dat de bevelhebber der troepen, sir *Colin Campbell*, den 9den November aan den gouverneur-generaal heeft doen weten, dat alles te Lucknow goed ging. Tevens wordt gemeld, dat sir *Colin Campbell* naar Lucknow oprukte aan het hoofd van 7000 man, terwijl hij gevolgd zou worden door generaal *Windham* aan het hoofd der reserve, zoodra twee regementen versterking zich daarbij zouden hebben gevoegd.

Uit de berigten blijkt nog, dat *Campbell* in zijn togt naar Cawnpore, op het punt geweest is van in handen der rebellen te vallen, daar hij zich te veel voorwaarts gewaagd had. Alleen aan den ren van zijn paard op een weg van meer dan drie mijlen lang, had hij zijn behoud te danken.

Een kolonne van 250 man Engelschen is door vijfduizend opstandelingen overrompeld geworden. Bij die ontmoeting heeft de helft der Engelschen het leven verloren.

Lucknow, thans het belangrijkste punt in den strijd tegen de muiters, is thans zoo volkomen ingesloten, dat de eenige boodschap, welke in de laatste weken van de daar aanwezige Engelschen ontvangen is, op een zorgvuldig verborgen strookje papier geschreven was, en het weinige, hetgeen men langs dien weg vernomen heeft, is niet bemoedigend. De magt der Engelschen in het kasteel van Lucknow en in het naburige Alimbagh moet in de aanhoudende gevechten tot omstreeks 2200 weerbare mannen verminderd zijn, terwijl in de omstreek eene magt van deukelijk wel zeventig duizend gewapende opstandelingen vereenigd is.

Met dat al bestaat er volgens den opperbevelhebber geen grond tot wanhoop. Dat de generaals *Havelock* en *Outram* met hunne dappere schaar het zoolang zouden uithouden tegen de hen omringende rebellen tot dat zij hulp zouden hebben ontvangen, dienaangaande bestond niet de minste twijfel.

Niettegenstaande de heldhaftige pogingen, die vroeger door de generaals *Havelock* en *Outram* tot ontzet van Lucknow zijn aangewend, blijkt het intusschen nu, dat hetgeen het ontzet van die stad genoemd is eigenlijk slechts bestaan heeft in eene versterking van de daar ingesloten Britsche krijgsmagt; en dat de troepen, die daar en te Alimbagh staan, nog buiten staat zijn om zich met elkander in gemeenschap te stellen, uit hoofde van de verbazend talrijke vijandelijke magt, welke in die streek vereenigd is.

In Delhi zijn, zoo als men weet, de Engelschen geheel meester. Doch er zijn weder eenige bijzonderheden betrekkelijk de belegering aan het licht gekomen, en daaronder eene welke alle Europeanen schier razend gemaakt heeft. De Cipayers hebben alle gewonde Europeanen, die zij gedurende het beleg konden vatten, *levend verbrand*; de bestormers vonden de verkoolde ligchamen aan palen gebonden, met overblijfselen van de Engelsche uniform, waarvan de knoopen nog herkenbaar waren. Dat deden de Cipayers, sedert eene eeuw de makkers van de slagtoffers.

Een brief uit Allahabad meldt, dat *Nena Sahib* weder de volgende proclamatie heeft uitgevaardigd:—"Neem u in acht voor de blaauwmutsen (fuseliers van Madras), zij vuren zonder dat men het hoort (dit beteekent dat de fuseliers op eenen grooten afstand schieten), en wanneer de hooglanders in de nabijheid van eenig dorp komen, brengt dan alle vrouwen om het leven; want het zijn de mannen, die door de Koningin zijn gezonden, om den dood hunner vrouwen en kinderen te wreken, en om deze reden trekken zij met onderrokken aan ten strijde."

De *Bombay Times* zegt dat wel is waar de Britsche troepen op onderscheidene plaatsen den opstand onderdrukt hebben, maar dat zich van den anderen kant ook onophoudelijk nieuwe en onverwachte opstanden openbaren.

CHINA.

Volgens brieven uit China, hadden de generaal *Ashburnham* en de admiraal *Seymour* reeds lang uit Engeland in last bekomen om Canton stormenderhand te nemen. Beide bevelhebbers kunnen echter tot dusverre slechts over 1500 man landingstroepen beschikken. Welligt zouden zij met deze geringe magt er in slagen om Canton te veroveren, doch het is zeer te betwijfelen, of zij die stad wel zouden hebben kunnen behouden. Om deze goede reden hebben zij dan ook tot dusverre gemeend van hunne instructien te moeten afwijken en zullen nu afwachten, of men hun al of niet genoegzame versterkingen zal zenden.

Ook Rusland zal, naar verzekerd wordt, deel nemen aan de aanstaande handelingen der beide Westersche mogendheden tegen China. Het Russische eskader, dat zich op de kusten van Frankrijk heeft opgehouden, zal op het laatst dezer maand de reis naar de Chinesche wateren voortzetten te gelijk met de nieuwe versterkingen welke Frankrijk naar Canton zendt, terwijl van wege het Fransche ministerie van marine bevelen zijn gegeven om het vertrek van schepen en troepen zooveel mogelijk te bespoedigen, opdat die versterkingen vóór de maand April aanstaande het tooneel der vijandelijkheden bereiken.

De Chinezen worden overigens hoe langer hoe stoutmoediger. Zij eischen thans op de meest formele wijze, vergezeld van bedreigingen, dat het grondgebied aan hen teruggegeven zal worden, dat Rusland aan de monding der Amur bezet heeft. De Keizer van China schijnt van oordeel te wezen, dat Rusland al zeer door den jongsten oorlog is uitgeput.

ENGELAND.

De *New York Times* meldt, dat de heer *Clare*, een werktuigkundige te Liverpool, voornemens is een nog grooter schip dan den *Leviathan* te bouwen, doch dat veel minder diep gaat. Het vaartuig zou 30,000 tonnenlasten houden (zijnde 8000 ton meer dan de *Leviathan*) en 1000 voet lang zijn, op 70 breed en slechts 36 voet diep in het hol. Het zal in beweging gebragt worden door schroef en raderen, doch plat geboomd zijn, met genoegzaam vierkantloopende zijden. De voordeelen, die er van verwacht worden zijn, dat het ontworpen vaartuig gemakkelijk allerwege kan in- of uitloopen, daar het ondiep gaat en het veel sneller varen zal. Men zegt dat het Engelsche gouvernement ondersteuning beloofd heeft aan den heer *Clare*.

FEUILLETON.

DE VISSCHERSHUT.

(Slot.)

De goede Brigitta was buiten haar zelven van vreugde, over de verandering die bij haren patient had plaats gegrepen; de koorts was afgeloopen, de bewustheid was terug gekeerd en de rede had hare magt hernomen; zij bood aan zijne brandende lippen eenige warme melk aan, die hij gretiglijk opdronk, en gaf hem de verzekering dat hij zich onder het dak bevond van lieden, die niet zouden ophouden hem te verzorgen en te verplegen, voordat hij tot volkomene gezondheid zou zijn terug gekeerd.

Driewerf gezegend zijn zulke woorden als de uwe, Brigitta; de maat van derzelver belooning wordt niet geheel in dit leven uitgemeten—voorwaar, zij zullen hierna een veel rijkeren oogst hebben!

Wij zullen den Lezer niet vermoeijen met eene opsomming van akelige dagen en slapelooze nachten, die er verliepen, voor dat de vreemdeling zijne legerstede kon verlaten; de meesten zullen, waarschijnlijk, de treurige ondervinding van dergelijke tijden hebben. Toen zijne krachten ten deele waren teruggekeerd, was zijne geliefkoosde zitplaats op eene bank nabij den ingang der hut, waar hij zich in den zonneschijn zat te koesteren en de warme zomerkoelte zat te genieten, de voorbijtrekkende vogels in hunne vlugt gaande slaande, of naar het gezang der opgeruimde visschers luisterende. Zoo dikwijls echter de omstandigheden, waaronder hij het eerst in de hut kwam, in zijne geheugenis werden teruggeroepen, scheen hij in hevige onrust te geraken; en wanneer hem naar de oorzaak zijner wonde gevraagd werd, bleef hij een diep stilzwijgen bewaren.

"Alweder geheimenis," zeide de de oude Walter bij zich zelven, "niets dan geheimenis."

En alsdan ondervroeg hij Alice, die, ten gevolge van de dagelijksche bezigheden harer ouderen, de gezellin des vreemdelings op diens wandelingen geworden was; maar van haar kon hij niets te weten komen. Des vreemdelings lippen schenen gesloten, en geene tong dan de zijne, was in staat om het voorgevallene van dien nacht te vertellen.

Maar hunne nieuwsgierigheid naar het voorledene, moest weldra wijken voor hunnen angst voor de toekomst. Hij had de gewoonte om de hut te middernacht te verlaten en uit te blijven totdat de dag aanbrak. Dit was reeds herhaaldelijk gebeurd, voordat de achterdocht des ouden Walters gaande rakte; want, zeide hij, "duister moeten de daden zijn, waartoe het doodsche uur van den nacht gevorderd wordt; zwart moet het karakter desgenen zijn, die het helderziende oog van den dag voor zijne handelingen schuwt." En alsdan dreef hem zijne liefde voor zijne dochter, om den vreemdeling van uit zijne woning te verbannen, uit vrees dat haar geluk door zijne ongeregtigheden voor altijd zou benomen worden. Want nu rees de gedachte bij hem op, dat Alice's hart naauwer aan den vreemdeling verknocht was, dan hij vroeger wel gemeend had; dat de belangstelling, die zij in den beginne voor hem gevoeld had, in een sterker gevoel, dat later tot liefde was overgegaan, veranderd was—ja dat beiden welligt naar het hart reeds één waren. "Alweder geheimenis," dacht Walter; "wie zal het oplossen?"

Den volgenden avond verliet de vreemdeling de hut op het gewone uur, en gedurende deszelfs afwezigheid, maakte Walter zijne vrouw met zijne bekommeringen bekend. Lang bleven zij praten over de gedragslijn die zij zouden volgen, toen, te midden van hun gesprek, de vreemdeling bleek en bevende de hut kwam inloopen en op een stoel nederviel. In een oogenblik werden al de voornemens, die zij even te voren hadden opgevat, opgegeven, terwijl Brigitta op belangstellenden toon vroeg: "Wat deert u?" Deze vraag diende slechts om zijne verwarring te vermeerderen; hij bleef sprakeloos zitten; nu eens gloeide zijn aangezigt met den blos van buitengewone spanning, en een oogenblik daarna bedekte hetzelve zich met een doodelijk bleek, gelijk zich dat over de gelaatstrekken verspreidt, wanneer de band die ziel en ligchaam vereenigt, voor altijd verbroken wordt. Zijn oog flikkerde woest in het rond, maar deszelfs sprekende uitdrukking was verdwenen. Zijne lippen trilden, maar zij bleven bij voortduring het stilzwijgen bewaren, en ten tweeden male werd hem de belangstellende vraag gedaan: "Wat deert u?" Alice, die tot hiertoe eene onbewegelijke toeschouwster van het voor hare oogen plaats hebbende tooneel geweest was, rees nu op en smeekte hem om de reden van zijne ontsteltenis te openbaren; zij bad hem met tranen in de oogen om zich te bedaren en aan haar althans het geheim mede te deelen, dat zulk een grooten invloed op hem uitoefende; zij vatte zijne handen, en hem al de teedere namen gevende die haar schuldeloos hart haar ingaf, overreedde zij hem om niets te verzwijgen voor haar, die in al zijn leed en droefheid wilde deelen. De kracht harer redenen was onwederstaanbaar; de woorden van liefde die van Alice's lippen vloeiden, schenen het hart van den vreemdeling te breken. Hij stapte naar de deur en wenkte Alice om hem te volgen; maar nog altijd bleef hij het diepste stilzwijgen in acht nemen. Akelig en treurig was die wandeling langs het strand; Alice's gemoed scheen met sombere gewaarwordingen vervuld; het was alsof de middernachtskoelte haar toonen van gejammer en gekerm aanbragt, zij voelde die koude rilling zich over haar ligchaam verspreiden, welke steeds aan het pijnelijke voorgevoel van eenig onheil verbonden is; zij liet een oog over de haar omringende natuur gaan—alles was donker en somber, even als de gedachten en gevoelens in haar binnenste. Wie is er die niet, even als Alice, voor het uitbreken van eenig onheil, de geheimzinnige werking ondervonden heeft van een van zelf opgekomen onheilspellend voorgevoel. Maar kan zelfs de grootste geest onder het zwakke menschdom die geheime bron in zijn binnenste opsporen, kan hij die beweging van zijne bewerktuiging begrijpen of verklaren, waardoor de verbeelding hem de toekomst in flaauwe schaduwen voorspiegelt?

Zij gingen verder het strand langs, totdat de vreemdeling achter eene hellende rots stil hield en aan zijne gezellin sporen van bloed in het zand aanwees. Alice liet oogenblikkelijk zijnen arm los en volgde het roode spoor, totdat zij bij het ligchaam van een man kwam, die levenloos voor hare voeten lag uitgestrekt; de koude hand des doods had zich over denzelven uitgestrekt, en een klein rond gat in zijn voorhoofd deed maar al te duidelijk de wijze kennen waarop hij gestorven was.

Hij had pistolen bij zich, een van welke naast het lijk lag.

Zij bukte voorover om de gelaatstrekken van den ontzielden man te verkennen, gaf een doordringenden gil en zonk naast hem op het strand neder. Zij bleef daar korte oogenblikken liggen, zoo bleek als het slagtoffer naast haar, en vervolgens oprijzende, vestigde zij hare oogen op haren medgezel, die, voor het eerst misschien in zijn leven, zich door den blik eener vrouw verpletterd gevoelde; en in een hard zenuwachtig gelach uitbarstende, klauterde zij tegen de rots op, springende van de eene uitstekende punt op de andere, met eene onverschrokkenheid en snelheid, die zelfs den bergbewoner, welke van zijne vroege jeugd af aan zulke gevaarlijke oefeningen gewoon is, van verwondering getroffen zouden hebben. De vreemdeling deed eene vruchtelooze poging om haar te weêrhouden—hij vermogt haar niet te bereiken. Op nieuw klonk hem haar woest gelach in de ooren; hij volgde de weg vlugtende gestalte met het oog totdat dezelve zich tusschen de rotsen verloor, en daarop zijn gelaat in zijne handen verbergende, verwijderde hij zich, met de bewustheid van een moord begaan te hebben, van dit afgrijsselijke tafereel.

Het graauwe licht van den vroegen morgen kwam in de hut des visschers doordringen—maar Alice was er niet wedergekeerd. Ongerust geworden over het langdurig uitblijven van het paar, had Walter de hut verlaten om hen te gaan opzoeken. Vruchteloos had hij de sporen van voetstappen langs het strand gevolgd. Eensklaps zag zijn geoefend oog een voorwerp in de verte—welligt was het Alice—hij verhaastte zijne schreden—hij naderde hetzelve—ja, zij was het. Hij drukte haar teederlijk aan zijn hart en berispte haar zachtmoedig over hare afwezigheid. Een traan van vreugde rolde langs het gerimpelde gelaat des ouden visschers; hij had zijnen grootsten aardschen schat terug gevonden. "Kom, mijne dierbaarste," sprak hij, "laat ons huiswaarts keeren," en te gelijker tijd sloeg hij zijnen arm om haar midden, om haar te ondersteunen.

Zij maakte zich van uit zijnen arm los, en daarop voor zijne voeten op den grond gaande zitten, plukte zij eene handvol gras, kuste hetzelve en plaatste het aan haren boezem, middelerwijl zij verwarde woorden stotterde en hevig snikte; een oogenblik daarna barstte zij in een hard gelach uit; maar die lach was niet de uitdrukking van een vrolijk en levendig gemoed, het was niets dan de zwakke echo van hetgeen dezelve vroeger geweest was, weifelende als de melodij van een stervenden toon, wilder dan ooit te voren, maar tevens den zachteren overgang en de welluidende harmonie missende; een ongewone glans straalde in hare oogen en deed van tijd tot tijd haar bleeke gelaat ophelderen; en de arme visscher stond daar verslagen van hart bij haar, onafgebroken starende op haar, die vroeger de afgod zijner ziel, thans voor altijd voor hem verloren was! Het licht der rede, het grootste geschenk des Hemels, was bij haar uitgedoofd, was, oogenschijnlijk voor altijd, in diepe duisternis overgegaan.

Walter hief haar zacht van den grond op en ondersteunde haar op den weg naar de hut; maar zij was onbewust van alles wat er rondom haar voorviel en zag hare moeder met een woesten blik aan.

Er zijn tijden dat de fonteinen van het menschelijke hart droog zijn; dat de tranen weigeren om het overbezwaarde hart te verligten. Dit was het geval met den visscher en diens vrouw. Zij zaten stilzwijgend en bedrukt in den hoek van den haard, nu eens met een blik van medelijden op hun kind ziende, dat van haar verstand was beroofd; dan weder ontmoetten zich hunne oogen, die elkander de smart uitdrukten waaronder zij gebukt gingen. Zoo zwaar drukte de hun overkomen ramp op het bejaarde echtpaar, dat er eenige tijd verliep eer zij ophielden met morren en hunne hoofden in eerbiedige onderwerping konden buigen voor den wil van Hem, die alles beschikt. Eindelijk was het oogenblik van hunne verlossing uit den druk daar; hunne dochter deed eene poging om zich in het bed op te rigten, en een enkel woord kwam van hare lippen—dat van "Vader!" Het hart des ouden Walters trilde van vreugde, zijn gevoel gaf zich oogenblikkelijk lucht, en tranen van blijdschap en dankbaarheid rolden langs zijne wangen; dat ééne woord trof de gevoeligste snaar van zijn hart en opende het uitzigt weder op de gelukkige dagen van vroegeren tijd. Inderdaad, zij had het genot harer verstandelijke vermogens terug gekregen. De ouders vlogen naar haar bed en drukten haar beurtelings in hunne armen. "Lieve vader, lieve moeder," riep het meisje snikkende uit; "nog eene korte poos, en dan word ik van u weggenomen; mijn vroegere leven is als een droom voorbij gegaan, mijn tegenwoordig aanzijn is kort, mijne toekomst het donkere graf; en o! als daar boven vergiffenis is, zal er een tijd komen dat die duisternis in het licht der onsterfelijkheid zal overgaan; maar mij blijft, voordat ik sterf, noch over om het geheim van dien nacht op te lossen, welks herinnering mij het bloed nog in de aderen verstijft. Ik moet alles o[illegible] jeren; maar gijlieden, die er het verhaal van zult hooren, [illegible] nen en uwe grootste zielskracht tegen den schok die u w[illegible] inroepen.

De Nieuwsbode.

SHEBOYGAN, WIS.

J. Quintus, Redacteur.

$2,00 per jaar, in vooruitbetaling.

DINGSDAG, DEN 19 JANUARIJ 1858.

☞ DE NIEUWSBODE KOST VOOR NEDERLAND $3,50 PER JAAR; $2,00 IN DE ZES MAANDEN; ENKELE NOMMERS 10 CENTS.

☞ Kleine sommen gelds, hetzij beneden een dollar, of centen boven een of meer dollars, kunnen ons immer per brief in poststempels van EEN en DRIE cents, van laatstgenoemde 't liefst, in betaling worden toegezonden.

Zulke stempels kan men koopen bij alle postmeesters.

NB.—Geboorte-, Trouw- en Doodberigten worden geplaatst voor 25 Cents.

Gouverneur's Boodschap.

Mijneheeren van den Senaat en de Assembly!

Ik ben geroepen om u, in zoo verre dit mogelijk is, den toestand des Staats voor te leggen, en u zoodanige wenken te geven, als ter uwer overweging van gewigt zullen worden geacht.

FINANTIES.

Het rapport van den Secretaris van Staat, dat de begrooting van het loopende jaar bevat, zal u onmiddelijk worden voorgelegd. Uwe aandacht zal worden getrokken door het groote bedrag, dat voor de uitgaven des jaars begroot is. De groote som, in de hoofdstukken "Verscheidene Onbekende Uitgaven", en "Aan Particulieren Schuldig" opgegeven, maakt te zamen $130,000 uit, en daar deze, wat ook het wezenlijke bedrag moge zijn als zij geliquideerd is, dat uitmaakt, wat eene loopende schuld kan genoemd worden, vereischt zij als zoodanig de aandacht der Wetgeving, ten einde middelen te beramen, door welke het op den hals halen eener schuld, zoo groot in omvang en zoo onzeker en onbepaald van aard, zou worden voorgekomen. Het bedrag, voor hetwelk de Staat schuldpligtig is geworden uit bronnen van uitgaven, van welke de verifieerende beambte niet in staat is geweest, met eenige naauwkeurigheid, eene begrooting te maken, heeft altijd een groot gedeelte uitgemaakt van het totaal der uitgaven van het jaar, en daardoor is er bijna alle jaren een te kort gerapporteerd in de inkomsten om de uitgaven te bestrijden, en nog wel schoon sommige beambten zeer groote sommen hebben begroot, om deze onvermijdelijke en onbepaalde uitgaven te dekken. De volgende tafel toont de begroote en de wezenlijke uitgaven van elk jaar aan, van en met 1849, en zal zoo wel de verhouding van den aanwas der uitgaven van den Staat, als het zeer groote verschil in de meeste gevallen tusschen de begrootingen en de uitkomsten aantoonen:

Begroot door T. Mc. Hugh, Secretaris van Staat voor de uitgaven van 1849	$46,980,00
Begroote inkomsten van het zelfde jaar	-60,695,00
Begroot restant in de Schatkist	$13,715,00
Gerapporteerd door T. Mc. Hugh als uitgaven van 1849	$78,085,73
Gerapporteerde inkomsten van 1849	-58,059,94
Wezenlijk te kort	$20,025,79
Begroot door T. Mc. Hugh, voor uitgaven van 1850	$48,925,00
Hierbij het te kort van 1849	-20,025,79
Totaal der begroote uitgaven van 1850	$68,950,79
Begroote inkomsten van 1850	-108,754,19
Begroot restant in de schatkist	$ 39,803,40
Gerapporteerd door Wm. A. Barstow, (Sec. v. Staat) voor uitg. van 1850	- 62,746.20
Gerapporteerde inkomsten van 1850	- 94,2[illegible],31
Gerapporteerde achterstallen van 1850, waarin te voorzien is	- 14,567,61
Hierbij het gerapporteerde uitg. als boven	- 62,746,20
Gebragt op en gerapporteerd voor 1850	$ 77,313,81
Begroote uitg. van 1851, door William A. Barstow	- 65,266,08
Hierbij het te kort als boven	- 14,567,61
Totaal	$ 80,193,69
Begroote inkomsten van 1851	- 95,215,60
Begroot restant in de schatkist	$ 15,021,31
Gerapporteerde uitg. voor 1851, door William A. Barstow	-101,885,98
Gerapporteerde ontvangsten van 1851	- 75,990,27
Wezenlijk te kort	$ 24,895,71
Begroote uitgaven voor 1852, door W. A. Barstow, (met inbegrip van ongeveer $ 38,000 van onbetaalde jaarwedden en debets voor welke geene gelden zijn beschikbaar gesteld	$109,283,29
Begroote hulpmiddelen voor 1852	-109,550,60
Begroot te kort	$ 266,21
Gerapporteerde ontvangsten van 1852, door C. D. Robinson Sec. van Staat	-135,155,52
Gerapporteerde uitgaven van 1852	-136,096,23
Gerapporteerde overbetaling	$ 940,71
Begroote uitgaven van 1853 door C. D. Robinson	- 93,275,04
Begroote ontvangsten van 1853	-112,557,65
Begroot restant in de schatkist	$ 19,282,61
Gerapp. ontv. v. 1853 door C. D. Robinson	-152,296,44
„ uitg. „ „ „ „ „	-160,407,14
Gerapporteerde overbetaling	$ 8,110,70
Beg. uitg. van 1854 door C. D. Robinson	-157,210,70
„ ontv. „ „ „ „ „	-167,147,74
Begroot restant in de schatkist	$ 9,937,04
Gerapp. ontv. v. 1854, door A. T. Gray, Secretaris van Staat.	-191,299.46
Gerapp. uitgaven van 1854	-222,154.12
Overbetaald	$ 30,854.66
Begroote uitgaven v. 1854. (A. T. Gray)	$253,659.52
„ ontvangs. „ „ „	-28[illegible]26.91
Begroot restant in de schatkist	$ 35,767.39
Gerapp. uitg. van 1855 (A. T. Gray)	-273,067.72
„ inkomsten „ „ „	-259,420.84
Overbetaald	13,646.88
Begroote uitgaven van 1856	274,044.50
" ontvangsten " "	412,476.54
Begroot restant in de schatkist	-138,432,04
(De begroote uitgaven waren begrepen ongeveer $126,000 staats-schuld, en het boven opgegeven te kort voor 1855.)	
Gerapp. uitgaven van 1856, door D. W. Jones, Sec. van Staat	-395,355,87
(Hierin is begrepen $32,258,54, het te kort van den schatmeester Janssen.)	
Gerapporteerde ontvangsten van 1856	-388,363.84
Overbetaald	$ 7,002,95
Begroote uitg. van 1857, [D. W Jones]	-315,316,01
[Met inbegrip der overbetaalde som, en $62,000 "aan particulieren schuldig"]	
Begroote inkomsten	-409,797 93
Begroot restant in de schatkist	- 94,481,92
Gerapp. uitgaven van 1857 [9 maanden] [met inbegrip van het vereffende over betaalde]	-281,691.66
Gerapp ontvangsten v. 1857 [9 maand.]	-329,834.24
Restant in de schatkist	- 5,143.48

Deze rekening loopt over negen maanden, zijnde het begin van het fiscale jaar op den 1 Oct. overgebragt. Door het driemaandsche schatmeesters rapport van den 2 Januarij 1858, te gebruiken, maken wij de rekening over het volle jaar 1857 op, als volgt:

Gerapporteerde uitgaven voor 1857	$442,756,00
„ ontvangsten „ „	-432,793.77
Overbetaald	- 9,962,22
Geschatte uitgaven van 1858 [D. W. Jones.]	-525,824.25
Geschatte ontvangsten	-455,478.59
Begroot te kort	- 70,345.66

Ten einde den trapsgewijzen aanwas der uitgaven van den staat van jaar tot jaar aan te toonen, is uit het bovenstaande de volgende tafel opgemaakt.

Jaar.	Uitgaven.	Afname.	Aanwas.
1849	$ 78,085.73		
1850	- 77,313,81	$771.92	
1851	-101,885.98		$ 24,572.17
1852	-136,096.23		- 34,210.25
1853	-160,407.14		- 24,310.91
1854	-222,154.12		- 61,746.98
1855	-273,067.72		- 50,913.60
1856	-395,355.87		-122,288.15
1857	-442,756,10		- 47,400.23

In de uitgaven van 1856 is begrepen het restant, dat de schatmeester *Janssen* bevonden is aan den staat schuldig te zijn, $32,258,84.

In de uitgaven van 1857 zijn begrepen verscheidene sommen voor twee der liefdadige gestichten van den Staat, en voor het vergrooten van het Staats Kapitool, bedragende ongeveer $80,000, welke als, volgens de wet der laatste zitting de gebouwen dier Gestichten voltooijende, en de uitgaven van den Staat voor den bouw van een nieuw kapitool tot het loopende finantiele jaar overbrengende, buitengewoon van aard waren, en de Schatkist van begrootingen voor die oogmerken tegen elk ruim bedrag bevrijden.

Uit deze uitleggingen zal gezien worden, dat de aanwas in de loopende uitgaven van den Staat voor het afgeloopen jaar, slechts klein is geweest.

De Secretaris van Staat toont, in zijne begrooting der uitgaven van het loopende jaar een droevig vooruitzigt voor de belasting betalers van den Staat, voornamelijk in eenen tijd van grooten finantielen kommer. Die ambtenaar rekent, aan het einde van het fiscale jaar, op een te kort van $70,345.66, en daar in het hoofdstuk over de hulpmiddelen, de som van het te kort van den Ex-Schatmeester Janssen is begrepen, eene som, welke de Schatkist allerwaarschijnlijkst dit jaar niet zal ontvangen, moet het begroote te kort door die som worden vergroot. Onder deze omstandigheden, zal het de pligt zijn der Wetgeving, bij het gebruik eener verstandige zuinigheid, die in alle, maar voornamelijk in deze tijden betaamt, zorgvuldig de begrooting der uitgaven, en zoo mogelijk, met eene behoorlijke inachtneming van de belangen des Staats, te trachten, de toelagen op eene geringe hoogte te houden. Uit zulk een onderzoek van het onderwerp als ik in staat ben geweest te maken, ben ik van meening, dat de uitgaven van den Staat zoo geregeld kunnen worden, zonder nadeel voor eenig departement der publieke dienst, dat eene Staatsbelasting voor het loopende jaar tot hetzelfde bedrag van die van verleden jaar—$300,000—ruim voldoende zal zijn. Deze meening uitende, beoog ik de waarschijnlijke negotiatie eener nieuwe leening van $50,000, plaats te hebben van de dit jaar vervallende obligatien. Zoo echter, bij onderzoek, de som van $300,000 niet voldoende zal zijn, om de loopende wettige uitgaven van het gouvernement te bestrijden, en de schulden van den Staat te betalen, moet het bedrag toenemen.—De schulden des Staats moeten betaald en derzelver onnoodige ophooping in het toekomende verhoed worden.

OPENBAAR ONDERWIJS.

Uit hoofde dat er geene wetsbepaling gemaakt is, bij welke vereischt wordt dat de klerken der County Commissien hunne opgaven aan den Staats School Opziener in tijds doen, zoodat die beambte wordt in staat gesteld, om aan de wet te voldoen, die, kort na het einde van het fiscale jaar, een volledig rapport van de verschillende departementen vordert, is het rapport van het Departement van openbaar onderwijs nog niet gereed. Ik beveel het maken der noodige wetsbepaling aan, opdat deze gewigtige verpligting na dezen te regter tijd moge vervuld worden. De tegenwoordige Staats School Opziener heeft mij, uit de in zijn bezit zijnde statistieken, de volgende facta en cijfers opgegeven:

Het gansche getal kinderen in den Staat, tusschen de 4 en 20 jaar oud, die het regt hebben om in het algemeene fonds te deelen, is 241,647, zijnde een aanwas van 27,761, boven het in het vorige jaar gerapporteerde getal.

Het getal der leerlingen, die de vrijscholen hebben bezocht, is 153,613.

Het gerapporteerde getal der schooldistricten en gedeelten van schooldistricten is 4378, en het getal der schoolhuizen in den Staat 2945. Het gemiddeld bedrag der maandgelden voor onderwijzers was $24,60, en voor onderwijzeressen $15.16.

De in Maart, 1857, voor de scholen verstrekte som was 66 cents voor elken leerling. De som, die schijnbaar dit jaar verstrekt zal worden, is ongeveer $230,000, hetwelk 95 cents voor elken leerling zou zijn; doch wegens de waarschijnlijke vertraging der betalingen aan het fonds, kan die gemiddelde som niet wel verwacht worden. Het rentgevende fonds van dat Departement bedraagt nu over de drie millioen dollars. Het is een fonds dat door de beambten, die er over gesteld zijn, heiligelijk bewaard werd. De Wetgeving gevoelt, dat het zoowel een genoegen als een pligt is te zien, dat de noodzakelijke wetten gepasseerd worden, om te zorgen dat het grootste goed uit de uitdeeling van het fonds getrokken worde. Door den gantschen Staat is het gevoelen vrij algemeen, dat de pligten dezes departements tot dus verre niet met gepaste krachtdadigheid vervuld zijn, en uwe aandacht wordt verzocht voor eene zorgvuldige overweging dezes onderwerps.

LIEFDADIGE GESTICHTEN.

Het Rapport der Regenten van het Instituut ter opvoeding der doofstommen, toont aan dat vijf en zeventig leerlingen, gedurende het afgeloopen jaar, de weldaden des Instituuts genoten hebben. De aandacht der Wetgeving wordt voor dit rapport van stuk tot stuk verzocht, toonende het de uitgaven van het afgeloopen jaar, en het bedrag, dat gedurende het tegenwoordige jaar verlangd wordt. Er moet in de Wetgeving van het vorige jaar eenig misverstand hebben plaats gehad betrekkelijk den toestand der gebouwen van dit Instituut, verstrekkende de wet, goedgekeurd den 5 Maart, toelagen van $15,000 "ter voltooijing van het hoofd- of midden gebouw", terwijl in het tegenwoordig Rapport de Regenten de som van $21,500 tot hetzelfde doel vragen, eer het gebouw ter ontvangst der kweekelingen kan gereed gemaakt worden. Bij den tegenwoordigen finantielen toestand des Staats, staat het aan u, na een toereikend onderzoek der zaak, te beslissen, of het doelmatig is zulk eene toelage te geven. Het Instituut schijnt goed bestuurd te worden, en groote zegeningen op eene ongelukkige klasse van personen uit te storten, die ons warmste medelijden verdienen. De tot het onderhoud des Instituuts aangevraagde som is ongeveer dezelfde als in het afgeloopen jaar.

Het Rapport der Regenten van het Blinden Instituut toont aan, dat er gedurende de laatste zitting 20 kweekelingen aanwezig waren, en dat de toestand der gebouwen zoodanig is, dat een groote aanwas van kweekelingen weldra zal kunnen geplaatst worden.—Geene begrootingen van toelagen voor het tegenwoordige jaar zijn met het Rapport overgelegd, latende de Regenten het vervullen van dien pligt aan de gewone commissie van onderzoek uit de Wetgeving over. Het Rapport spreekt zeer aanmoedigend van den vooruitgang der kweekelingen in het verkrijgen van verschillende takken van kennis, en het Instituut schijnt in eenen bloeijenden toestand te zijn, in zoo verre deszelfs middelen ter plaatsing van kweekelingen dit gedoogen.

Het eerste Rapport der Commissarissen van het Staats Gasthuis voor krankzinnigen toont den vooruitgang aan van die zeer gewigtige onderneming, tot op den eersten October, 1857. De Commissarissen hebben voor hetzelve de plaats nabij Madison gekozen, op welke vroeger een gebouw tot hetzelfde doeleinde werd aangevangen, en aan verantwoordelijke personen, voor $73,000 een gebouw aanbesteed, dat 75 lijders zal bergen, en zij denken in staat te zullen zijn, om de verschillende toestellen tot verwarming, koking, enz. aan te besteden, voor eene som, die de kosten van het gebouw, voor dat getal lijders noodzakelijk, onder de gezamentlijke som van $100,000 zal brengen. Hunne wenken wegens de bouwwerkzaamheden worden uwe aandacht aanbevolen. In zoo verre het bestaanbaar is met billijke zuinigheid in de uitgaven van den Staat, moest in deze en dergelijke inrigtingen voor het onderwijs, het gemak, het welzijn en de verzorging der ongelukkigen milddadig voorzien, en dezelve zoo spoedig doenlijk tot den hoogsten staat van werkdadigheid gebragt worden.

Er werden door mijnen voorganger, overeenkomstig de wet, Commissarissen aangesteld, om eene plaats te kiezen voor en te zorgen voor de oprigting van een Huis tot Toevlugt voor jeugdige overtreders. Hun rapport, dat zaken van veel gewigt, en vele kostbare inlichtingen omtrent dit onderwerp bevat, zal u worden voorgelegd.

Dit gesticht is geplaatst in de County Waukesha, op een zeer verkiesselijk en geschikt punt voor algemeen gemak. Het weldadige doel van dergelijke gestichten beveelt dezelve sterk de algemeene begunstiging aan. Het moet eene hervormingsschool worden, om eene groote klasse der jeugd van eenen onherstelbaren ondergang te redden.—Het aangenomen stelsel is goed ontworpen voor de oogmerken en heeft wel aanspraak op bescherming. Het voor het bouwen aangenomen bestek schijnt bewonderenswaardig voor het oogmerk berekend. Het gebouw kan, zoo snel als de openbare noodzakelijkheid het vereischt, voltooid worden. Elk gedeelte kan op zich zelve volmaakt zijn, om een bepaald aantal te bergen. De commissarissen zijn bekwame, ervarene, en ijverige mannen. Eene kleine additionele toelage zal noodzakelijk zijn, om de commissarissen in staat te stellen tot het vervullen der oogmerken der Wetgeving.

DE STAATS UNIVERSITEIT.

Het Rapport der Regenten der Universiteit toont den toestand van die Inrigting aan, gedurende en tot aan het einde van het verleden fiscale jaar. Het getal studenten gedurende het jaar aanwezig was 164, waarvan 41 in de vorige Collegie klassen waren. Het trapsgewijs toenemende rentegevende fonds bedroeg op den 1 October $315,053.40, gevende een jaarlijks inkomen van $22,116.74. Met de aanwas der aan het departement van onderwijs te besteden middelen, zijn de verschillende leerstoelen, die tot het stichten eener Universiteit, die dezen naam zou dragen, in onderscheiding van zoo vele door het land verspreide Collegien, bezet geweest en zullen dit blijven. Het nieuwe gebouw dezer Inrigting, dat thans in aanbouw is, zal grootelijks toedoen tot hare gerijfelijkheden ter vervulling der oogmerken van de weldadige land vergunning door het Congres. De Staat heeft het toevertrouwde aangenomen, en de Vertegenwoordigers van het volk zullen zonder twijfel gevoelen, dat het een genoegen is, de pogingen te ondersteunen van hen, die meer onmiddelijk onder de verpligting liggen, om dat vertrouwen na te komen.

STAATS GESCHIEDKUNDIG GENOOTSCHAP.

Het rapport der Uitvoerende Commissie van het Staats Geschiedkundig Genootschap, 1 Jan. 1858, toont eene bibliotheek aan van vier duizend deelen, en over de vier duizend ongebondene stukken en brochures, benevens een aantal ongebondene jaargangen nieuwsblad jaargangen. Het Genootschap heeft eene kostbare verzameling van ongeveer 40 schilderstukken in olieverw, van welke de meesten portretten van Wisconsin Pioniers zijn, en van uitstekende beambten, en sommigen zijn van personen van nationale beroemdheid—terwijl die van Dr. Kane en Dr. Percival onder de bijgekomenen van het vorige jaar behooren. Het heeft bovendien eenige merkwaardige aanwinsten voor zijn cabinet, zeldzame oude kaarten en verscheidene honderden handschriften.

Onder de bescherming van den Staat, heeft het Genootschap, in het afgeloopen jaar, zijn eerst jaarlijksch boekdeel uitgegeven. Sedert de organisatie des Genootschaps in Januarij, 1854, heeft het buitengewone vorderingen gemaakt—hebbende de aanwas der bibliotheek, door een genomen, over de duizend boekdeelen in het jaar bedragen. Het afgeloopen jaar schijnt even zoo veel voorspoed aan te toonen als eenig voorgaand jaar, en deszelfs invloed buiten af geeft, in vele opzigten, toenemende eer en crediet aan den Staat. Het is de bescherming des Staats waardig, en elke billijke gerijfelijkheid moest door de Wetgeving voor deszelfs wezenlijken voorspoed verschaft worden. De beambten des Genootschaps hebben aanspraak op grooten lof, voor hunnen ondernemingsgeest en hunne werkzaamheid, en verdienen aanmoediging.

Onder onze tegenwoordige finantiele beslommeringen, wordt het echter eene vraag ter uwer overweging, of het wel voorzigtig is deszelfs boekdeel voor het jaar 1858 in het licht te geven, voor de tegenwoordige schulden des Staats betaald zijn. De bouwstoffen voor het volgend boekdeel zullen niet verloren zijn, noch het Genootschap benadeeld, door het uitstel van een enkel jaar, in geval zulk een uitstel doelmatig werd beschouwd.

LANDBOUW.

De statistieken, voorkomende in het rapport van den Secretaris van Staat, als de uitslag van het onderzoek der schatters, onder de wet der vorige zitting, bieden een belangrijk overzigt aan van den wasdom des Staats in landbouw-, fabrieken mineraal rijkdom. Het is te bejammeren dat gansch een aantal counties des Staats geene opgaven hebben gedaan, zoodat de gezamentlijke hoeveelheid niet zoo groot is, als die had moeten zijn. Onder de dus in gebreke blijvenden waren Adams, Bad Ax, La Crosse, Marathon, Milwaukee, Ozaukee, Pierce, Portage, Sauk en Waupacca, benevens verscheidenen der later georganiseerde counties, welker opgaven de gezamentlijke hoeveelheid zouden vergroot hebben.

Voor zoo ver er opgaaf is gedaan, waren de voornaamste opbrengstartikelen in het jaar 1856:

Gerst	408,875	Bushels
Mais	5,100,790	„
Haver	6,312,304	„
Aardappelen	2,318,694	„
Rogge	220,531	„
Tarwe	8,717,756	„
Boter	6,655,636	ponden.
Wol	939,806	„
Lood, gegraven	22 7[illegible]6,700	„

Daar de county Grant, met hare groote mineraal bezittingen, geene opgaaf heeft gedaan, geeft de laatste post slechts een onvolmaakt denkbeeld van de in den Staat gegraven hoeveelheid loods.

Van de welvaart onzer landbouwbelangen hangt de degelijke welvaart van den Staat af. Het Staats Landbouwkundig Genootschap, en het aantal reeds opgerigte County Landbouwkundige Genootschappen, brengen groote veranderingen in het algemeene gevoelen te weeg, aangaande het gewigt des landbouws. Er moest eene meer evenredige voorziening gemaakt worden, voor grondig onderwijs in wetenschappelijken en beoefenenden landbouw. Vele Staten behandelen tegenwoordig deze vraag, en stichten landbouwkundige collegiën en proefboerderijen, en leveren vertoogen in bij het Congres om geschenken van publieke landerijen, om dezelven te begiftigen en ondersteunen. Michigan, Ohio en New York vragen elk om vijf honderd duizend akk. voor zich zelven, en verzoeken bovendien, dat dezelfde hoeveelheid aan elken landbouw Staat worde toegestaan. Er is in het Congres een wetsontwerp ingediend tot eene toelage van zes millioen akkers, voor dit oogmerk, aan de verschillende Staten. Het vertoogschrift van de Commissie van Onderwijs van den Staat Michigan, en van de faculteit van het Landbouwkundig Collegie over dat onderwerp, is zoo bekwaam dat ik er uit aanhaal. Zij toonen aan, dat de leercursus in dat gesticht "onafscheidelijk is van een stelsel van in het gesticht te werken; dat het deszelfs doel en huishoudkunde is den leerling, ligchamelijk, zedelijk en verstandelijk, overvloedig en grondig onderwijs te verschaffen; het landbouwberoep te bekwamen en de menschen te leeren de voortbrengselen der aarde te doen toenemen." Zij toonen verder aan, "dat in een zoo door en door landbouw land als de Vereenigde Staten, en met een verlicht en veel omvattend overleg de aard van het toevertrouwen der publieke landerijen beschouwende, er niet wettiger en wijzer over de bepaalde gedeelten derzelven kan beschikt worden, dan tot het onderrigt van menschen in het vermenigvuldigen van de voortbrengselen der aarde, en dus in tot hun gemak, voorspoed en hoogere beschaving te voeren." Ik beveel u aan, mede te werken in het aanbieden van vertoogschriften aan het Congres, om de vergunning van landerijen voor de verschillende Staten, tot het stichten in dezen Staat van een Landbouwkundig Collegie, op eenen voortdurenden grondslag. Onze Staats en County Landbouwkundige Genootschappen zijn met verstand opgerigt, en derzelver zaken met bekwaamheid en voorzigtigheid bestuurd.—Groote eer komt hun toe voor de verandering, die reeds plaats vindt in de achting, waarin landbouwbezigheden gehandhaafd worden. Den grond beploegen is eene oude bezigheid; op zich zelve de achtingswaardigste van allen, die door beschaafde menschen worden uitgeoefend. Geen achtingswaardig man kan er met minachting op nederzien, en niemand, die de bezigheid van den grond te bebouwen veracht, is geschikt voor een der geleerde beroepen, of voor het eerwaardig gezelschap van mannen, die zich met den landbouw bezig houden. Het hoogste goed voor het gansche menschdom hangt, meer dan in eenige andere roeping, van de verstandige en gelukkige najaging der landbouw-doeleinden af.

HET MINERAALWEZEN.

Eene zeer groote klasse onzer burgers houdt zich bezig met het lood en ijzer graven. Het mineraalwezen van den Staat kan wel in gewigt met het landbouw en koophandelwezen worden gelijk gesteld. Nieuwe onthullingen en ontdekkingen worden bestendig in de loodmijnstreken gemaakt, die bronnen van grooten rijkdom zijn voor den Staat zoo wel als voor particulieren. Het is van groot belang, dat de Staat door wetgeving elk gemak verschaffe, dat in zijne magt staat, en als het bij den tegenwoordigen staat zijner finantien doenlijk is, materielen bijstand, tot verdere ontdekkingen aangaande den aard der mineraallanden, en de ligging en gesteldheid der loodertsen, in de verschillende en afwisselende diepten van de oppervlakte der aarde af. Er zullen u, door hen, die het mijnwezen vertegenwoordigen, met dit onderwerp in verband staande vragen worden voorgelegd, en dezelve zullen regt hebben op uw zorgvuldig onderzoek.

BANKWET.

De bankwet van den Staat is in vele gewigtige opzigten gebrekkig, hindert de securiteit der banknoothouders, en heeft de volledigste herziening en verandering noodig. De eerste pligt van den Staat, in het magtigen tot het uitgeven van bankpapier, is het publiek te beschermen, en toe te zien, dat het geen verlies lijdt. De gansche bankgeschiedenis toont door de wandeling eene neiging aan, om onophoudelijk de publieke securiteit te verminderen, het zij door het verdringen van klinkende munt, welke bankpapier verondersteld wordt te vertegenwoordigen, of het zij door de vermindering van de waarde der Staats Fondsen, die als neven securiteiten zijn gedeponeerd, om eene eindelijke aflossing te waarborgen. Het bankstelsel van dezen Staat is gebleken geene uitzondering op den gewonen regel te maken.—De vervaardigers der wet meenden onbetwistbaar tegen dit kwaad te waken, maar de opgeteekende bewijzen, die de ontstane gebruiken aantoonen, bewijzen afdoende, dat het oorspronkelijke plan mislukt is, en dat de securiteit der banknoothouders, in plaats van toe te nemen, bestendig is afgenomen, en wel voornamelijk bij de banken van lateren oorsprong. Het oogmerk der wet, die het deponeren van Staats- of Ver. Staten-Fondsen bij den Bank Controleur eischte, tot securiteit voor de uitgegevene banknoten, was duidelijk. De fondsen waren strikt gesproken, niet als bankkapitaal te beschouwen, maar als eene neven securiteit, den banknoothouder slechts dan van nut, als eene bank in gebreke mogt blijven, om van haar eigen fonds in te lossen. Men verwachtte van de banken, dat zij hare zaken op haar eigen kapitaal zouden doen en nog securiteit bovendien geven, en dit was 't doel, dat het Bank Departement had en waarnaar het handelde, tot op een zeer jong tijdstip.—Doch in het afgeloopen jaar schijnt er in de handelwijze van het Departement dienaangaande eene geheele verandering te hebben plaats gehad, zoodat men te dezer tijd de gedeponeerde fondsen of neven securiteiten als bank kapitaal zelf laat gelden, en op deze hypothesis heeft men zeer groote uitgaven van banknoten gecrediteerd en in omloop gebragt.—In talrijke gevallen ook, bevinden zich de dus opgerigte banken, met geen ander bekend kapitaal dan hare neven securiteiten, op plaatsen of punten zonder bevolking, onbekend aan het volk van den Staat of op de kaarten, ongenaakbaar, en buiten het bereik der banknoothouders, als zij nog bekend zijn; en niet zelden schijnen de banknoten door verdichte namen voor die der beambten onderteekend te zijn, door minderjarigen of door geldelijk onverantwoordelijke personen. Als een noodzakelijk gevolg van al zoodanige gevallen, kunnen de banknoothouders geene betaling eischen, of bij gebreke daarvan hunne noten laten protesteren, of iets doen om het hun toekomende geld te krijgen, zelfs van de securiteit niet, die het eenige wezenlijke of aansprakelijke kapitaal van zulke banken is.

De vervaardigers onzer bankwet hebben klaarblijkelijk nooit de oprigting eener bank associatie beoogd, en het uitgeven van noten door dezelve, zonder het daarstellen van een bankhuis of eene plaats tot uitoefening harer zaak, door gewone middelen voor het publiek genaakbaar, open op de gewone werkuren, en met beambten, die goed bekend zijn in de gemeente, in welke zij wonen; en bij gevolg verwachtte men, dat personen, die zulke banknoten hadden, zich ten allen tijde om betaling konden aanmelden, en, bij gebreke daarvan, dezelven konden laten protesteren, zoodat zij zich van de betaling konden verzekeren door de ingestelde wettige wijze. Het kon den vervaardigers der wet nooit zijn ingevallen, dat er, regtstreeks uit des controleurs kantoor, banknoten in omloop zouden komen, zonder ooit in eene bank, of in den gewonen loop van zaken over de toonbank eener bank te gaan. Ik kan zulk bankpapier uitgeven in geen ander licht beschouwen, dan als eene openbare verdraaijing van den geest en het doel der wet; eene inbreuk op hare bepalingen, om voor te komen dat de banknoothouders betaald krijgen wat hun toekomt, en die in zoo verre ten minste met een bedriegelijk inzigt geschied. Wat er ook van het wettig bankhouden als eene vraag in het afgetrokkene moge gezegd worden, of van deszelfs weldaden, vergeleken met den omloop van gemunt geld, deze handelwijze heeft het zeker onmogelijk gemaakt. Geene associatie, hoe wenschelijk ook, kan eene wettige en eerlijke zaak op een vast kapitaal uitoefenen, zoo lang men zulke inrigtingen als de vermelde laat bestaan. De vraag wordt tot een enkel punt zaamgetrokken—Eerlijk of Bedriegelijk Bankhouden. Beiden kunnen niet lang te gelijk bestaan, en het is uw pligt te beslissen, wat de bovenhand zal hebben, en of de belangen van het volk van Wisconsin al of niet zullen beschermd worden. Het is mijn ernstige wensch, dat het groote en toenemende kwaad spoedig worde gekeerd en weggenomen, en er zal door mijn Departement geene gepaste poging worden ontzien, om zulks te bewerken. Een onderzoek naar de wijze, op welke eene van die soort van banken werd aangevangen, ontsluijert daadzaken, die voor alle personen meer of min van waarde zijn, en die billijkerwijze hier niet kunnen verzwegen worden. In het vermelde geval werden er in de hoofdstad van Missouri, op den 18 December ll., obligatien uitgegeven, en door den Auditeur van dien Staat op denzelfden dag geregistreerd. Op den 28 derzelfde maand werden zij te St. Louis, door den President der Pacific Rail Road Compagnie, geassigneerd; en op den 31 derzelfde maand in des Bank Controleurs kantoor v. dezen Staat geregistreerd, als securiteit voor 't uitgeven van banknoten. Op dien dag waren de ontvangsten in de schatkist van alle fondsen een weinig over de twee duizend dollars, gelijk blijkt uit de boeken in des schatmeesters kantoor. Na dien dag werden er geene zaken gedaan, geen geld ontvangen of uitgegeven, voor den vierden der tegenwoordige maand, toen de som van $124,224.28, die op den 31 Dec. in de schatkist was, door den aftredenden schatmeester aan den thans in dat ambt vallenden werd overgegeven, en de som van $12,000 in banknoten, uitgegeven op de vermelde Missouri obligatiën, en gedagteekend Julij ll., *was een gedeelte* van de dus overgegevene fondsen.

Deze noten waren blijkbaar slechts zoo even geteekend, en men kan hieruit besluiten, dat zij regtstreeks van den Controleur naar des Schatmeesters kantoor gingen. Het was eene nieuwe bank, waarvan men nooit te voren gehoord had, zoodat de plant moet besteld zijn, op order van den Controleur, en de noten gedrukt voor de uitgave der obligatien door den staat Missouri en waarschijnlijk geteekend voor derzelver deponeren in het bank departement, en de Staats Schatmeester moet dat bankpapier in ruiling hebben aangenomen voor andere fondsen in de schatkist, voor er een dollar van elders was in omloop gebragt. Deze inrigting is zoo achter afgelegen, dat zij voor het handeldrijvend publiek geheel ongenaakbaar is. Er is slechts weinig schranderheid toe noodig, om te voorzien, dat, als zulk bankhouden moet geduld worden, of als de wetgeving in deze zitting in gebreke zal blijven in strenge middelen tegen dat kwaad te voorzien, alle wettig bankhouden voor het tegenwoordige ge-

---

Gij herinnert u, hoe bleek en in welk eene spanning *hij* was; hoe zijne lippen zich bewogen, maar de daad niet durfden openbaren die hem zwaar op het hart lag. Wij gingen langzaam en stilzwijgend voort, totdat hij, het bloedige spoor in het zand volgende, mij een man aanwees die op het strand lag uitgestrekt; een kogel had hem het hoofd doorboord en zijn hart had opgehouden te kloppen. Ik boog mij voorover, om de gelaatstrekken des ontzielden te onderscheiden. Ach! sidder niet, dierbare moeder, er ligt een broeder bij die hellende rots, het bloed eens zoons vloeide daar. *Hij* vlugtte weg—waarheen is mij onbekend—maar hij liet een pistool op de plaats achter, om getuigenis tegen die hand te geven, welke de doodelijke wonde toebragt. Het geheele voorval is mij als een lange droom, waaruit ik eindelijk ontwaakt ben. Maar hij heeft mij verlaten—hij dien ik in krankheid bewaakte—hij dien ik innig en getrouw beminde, zoo als eene vrouw alleen beminnen kan—hij heeft mij verlaten, om mij alleen te laten sterven. Maar mijne lippen zullen geen gemor doen hooren. Ik zal hem niet met verwijtingen bezwaren; mijne woorden zouden waarschijnlijk geene kracht hebben; maar er is eene stem, eene nog kleine stem in mijn binnenste, die zoowel gedurende de drukke woeling van den dag, als in de stilte van den nacht, voor hem zal pleiten—eene stem welker klank eerst tot zwijgen zal komen, wanneer de ziel terug zal keeren tot Hem die dezelve schonk. Ach! denk niet te hard over hem, want 's menschen oordeel faalt zoo ligt. Laat hem over aan de barmhartige handen van onzer aller Voorspraak, onzen toekomstigen Regter. Indien er bloedschuld op zijne ziel drukt, ach! moge die dan, eer de laatste dag aanbreekt, zoo wit als sneeuw zijn afgewasschen!"

Een treurende en sombere lijkstoet beweegt zich langzaam langs de met gras begroeide laan, die naar de dorpskerk leidt; aldaar bevinden zich de jonge vriendinnen van de ontslapene, eenmaal de vrolijkste en gezondste onder haar; de wilde planten zijn uit de aarde ontwoteld geworden, om plaats te maken voor eene veel zuiverder en liever plant, die den tuin van het Paradijs met hare bloesems zal versieren; de holle echo van de woorden: "Stof tot stof," die ons aan onze broosheid herinneren, sterft weg; de laatste gebeden van die akelige plegtigheid zijn uitgesproken; de aarde heeft zich over eene nieuwe bewoonster toegesloten, de groene zoden zijn er over heen gespreid, en de bloemen die kort te voren het hoofd lieten hangen—het zinnebeeld der ziel—der sluimerende onder de aarde—verrijzen tot een nieuw leven en in nieuwe heerlijkheid. In de hut is eene ledige plaats, eene ongebruikte plaats aan den huiselijken haard; dezelve heeft niet meer hetzelfde voorkomen als vroeger, de sporen van Alice's handwerk zijn verdwenen. "Welke vreugde," sprak het bejaarde ouderenpaar, "welke troost is ons aan deze zijde van het graf overgelaten? Zij is van ons weggenomen, zij, onze geheele, onze eenige schat."

Maar wanneer het hart somwijlen op het punt was van te gaan morren, en hun moed onder den druk bezweek, was eene krachtige hand gereed om te ondersteunen, liet zich eene liefelijke stem hooren om hun woorden van troost en aanmoediging toe te fluisteren, en hen aan te sporen om toch aan hunnen Vader daar boven te blijven vasthouden.

Toen de zomer op nieuw terugkeerde, zag men het oude echtpaar dikwijls, in de stilte van den avond, met langzamen tred het kronkelende pad volgen, dat naar de rustplaats van hun kind leidde; daar stond dan de oude Walter, terwijl de avondkoelte in zijne grijze lokken speelde, zich te verlustigen in herinneringen, in betrekking staande tot haar die daar beneden lag. Even kalm als de hem omringende natuur, was het hart des ouden visschers; wanneer de donker begon te vallen, bleef het in zijn binnenste toch helder, eene straal van hoop hield zijnen moed staande, stille berusting ondersteunde hem en vast geloof in het Heilige Woord geleidde hem op zijnen verderen weg.

Na verloop van eenige jaren zag men een vreemdeling, die zich eerst sedert kort in het dorp ter woon was komen vestigen, dagelijks het kerkhof gaan bezoeken. De weg dien hij des morgens volgde, liep langs het kronkelende pad dat den met klimop begroeiden muur omgaf, en kwam aan het kleine witte poortje der begraafplaats uit; dikwijls bleef hij den geheelen dag rondwalen tusschen de met gras begroeide heuvelen, die zich daar in menigte vertoonden, als zocht hij er eenig overblijfsel van een voorouderlijken naam, even vergankelijk als de herinnering aan de deugden, die wel eens op de grafzerken gebeiteld worden. Doch de walgelijke opschriften, waarmede de laatste gedenkstukken der menschheid waren opgevuld, vermogten zijne aandacht niet te boeijen; derzelver buitensporigheid was verre van zijne belangstelling op te wekken; hij zocht eene plek, geheiligd door een diep leedwezen over het voorledene, de rustplaats van iemand, door wier treurig uiteinde hij gekomen was tot dat gevoel van diep berouw, hetwelk den mensch veredelt door hem in zijn eigen oog te vernederen, en het schepsel meer geschikt maakt om met deszelfs Schepper in gemeenschap te komen. Na verloop van eenige weken, zag men bloemen rondom een groenen heuvel opkomen—de lelie, het zachte zinnebeeld der zuiverheid, boog zich over de kloekere roos, die weelderig begon uit te spruiten; het fijn gekleurde viooltje boeide het oog door zijne nederige schoonheid; en tusschen dezelve doorwoelde zich het nimmer verwelkende klimop, alles in deszelfs weelderigen groei omvattende, ja er zich zoo vast aan hechtende, als het hart des vreemdelings aan de eenmaal zoo aanvallige ontslapene verbonden was.

Het bleef niet lang voor de dorpelingen verholen, wiens hand het was die deze bloem kweekte; wanneer eenige harde wind of zware regenbui derzelver teedere stammen knakte, vond men den vreemdeling den volgenden morgen bezig om dezelve te vervangen, en er andere, nog fraaijere, te planten. Maar het was duidelijk zigtbaar, dat de vreemdeling zelf sterk verminderde, dat de band tusschen ligchaam en ziel, overspannen door vroegere droefenissen en tegenwoordige neerslagtigheid, weldra moest losiaten; de doodelijke worm knaagde hem reeds aan het hart; en de op zijn gelaat liggende blos was als de laatste heldere stralen der zon, die des te schitterender zijn wanneer zij op het punt is van te verdwijnen en plaats te maken voor de duisternis. Wat zijn wij nietige menschen toch! Wanneer het gevaar het grootste is, heeft het uiterlijke voorkomen den minsten schijn van ziekelijkheid; wanneer de tand der vernieling reeds aan het levensbeginsel knaagt, wordt onze bekommering door de blos op de kaken in slaap gewiegd en geven wij ons aan eene bedriegelijke gerustheid over. Alles nam weldra een einde; de spade ontblootte op nieuw den grond, om andermaal een ontslapene te ontvangen. De oude Walter stond al weder bij het graf zijner dochter. Hij was bij het doodbed eens vreemdelings geroepen geworden, had iemand vergeven, ten volle vergeven, die hem diep gegriefd had; iemand op wien de schuld des bloeds, des bloeds van een zoon, kleefde; hij had hem in deszelfs laatste verblijfplaats zien nederleggen, naast het graf zijner dochter, en keerde van de treurige plegtigheid terug, om het overschot zijner dagen, met de nog in leven zijnde gezellin zijner jeugdige jaren in vrede te eindigen.

De visscher en zijne vrouw verlieten kort daarop hunne woning aan het strand en kwamen zich in het dorp vestigen, in eene kleine witte hut, versierd met de bloemen der kamperfoelie en wilde roos. Van dien tijd af zag men den ouden Walter, in gezelschap van den leeraar des dorps, ijverig de daarstelling gade slaan van een net gebouw, dat men bezig was in de nabijheid van de kerk op te rigten. Eindelijk was het voltooid, en toen deszelfs deuren voor het eerst geopend werden, stroomde er een troep van roodkleurige jonge kinderen in, die hun vrolijk gelach aan den ingang bedwongen; weldra hoorde men het druk gejoel van stemmen daar binnen, totdat het uur van uitspanning sloeg, als wanneer de kinderlijke levendigheid zich na den kortstondigen dwang waaraan zij was onderworpen geweest, weder geheel bot vierde. Vervolgens verhief zich eene reeks van fraaije kleine woningen, elk omgeven van eene lage hagedoornen hegge, en met een belendend stuk tuingrond, bestemd om tot verblijfplaats te dienen voor ouden van dagen en braven van wandel, die in eerbiedwaardige armoede verkeerden. Noch van buiten noch van binnen vond men eenig opschrift, zoo als men die in deze dagen maar al te dikwijls aantreft, om aan het nageslacht de gedachtenis over te brengen van deugden, die nimmer in het hart des stichters gehuisvest hadden; alleen de dankbaarheid rigtte hem een gedenkteeken op, dat wel niet voor het oog zigtbaar was, maar in de harten geprent was van allen die de zegeningen genoten, welke des stichters hand over hem had uitgestort; die hand, welke vreedzaam onder den grond sluimerde naast degene, die nog altijd als de eenmaal zoo bevallige Alice Stapleton in het geheugen leefde. Ach! gij, die in uw binnenste het gevoel van drift of wraakzucht koestert, onderdruk elken dergelijken hartstogt in deszelfs opkomst; hunne heerschappij over het hart neemt, even gelijk het schadelijke onkruid, zacht en heimelijk toe; zij nemen de plaats in, waar schoone planten zouden moeten staan; en ten laatste verspreiden zij een doodelijk vergif in de wortels en vernielen zij den bloesem reeds op het oogenblik dat dezelve staat uit te komen.—Ach! roei ze tot den grond uit. Zie, bid ik u, op deze kleine schets. Alles in het rond beloofde geluk, de liefde was tegenwoordig om het geluk te bekroonen; in een noodlottig uur koesterde het hart de zaden der wraakzucht, waarvan het plengen van bloed het gevolg was. De wonde die de vreemdeling bekomen had, was hem door de hand van Karel Stapleton aangebragt; de hand die op dien gebeurtenisvollen nacht den doodelijken slag toebragt, was door wraakzucht gewapend; zij bekoelde zich in het bloed van den gevallene en maakte den door hartstogt verblinde tot een moordenaar; om zijn verdere leven in diepe treurigheid te slijten en verbrijzeld van hart te sterven, na al zijne hoop op geluk met Alice te hebben zien verloren gaan, die ten gevolge van zijn noodlottig gehoor geven aan zijne driften, al spoedig ten grave was gedaald.

De oude visscher is nog altijd in leven; zijne grijze kruin is hem hier eene kroon van eer, die tegen eene veel schoonere verwisseld zal worden, daar waar de godsvrucht hare volkomene belooning ontvangen zal; en wat u betreft, Brigitta, het goede dat gij in uwen kleinen kring hebt voortgebragt, is niet nutteloos geweest—het zaad is op de aarde gezaaid geworden, de oogst zal in den Hemel worden ingewonnen.

De Aphis of Plantluis.—De *Aphis lanigera* brengt *elk jaar* tien levende broedsels voort, en één broedsel van eijeren. Elk broedsel geeft, dooreen genomen, 100 jongen, zoodat elke aphis in den loop van een jaar 100,000,000,000,000,000,000 voortbrengt.

Verondersteld dat deze vermenigvuldiging ongestoord voortging, en dat elke aphis de ruimte van een vijftigste gedeelte eener (Engelsche) duim beslaat, dan zou het tiende broedsel, indien het naast elkander werd gezet, eene lengte hebben van 351,662,053,069 bilioen mijlen, een afstand die ondenkbaar is, als zijnde veel millioenmalen grooter dan de omvang der aarde. De natuur heeft, in hare alwijze beschikkingen, deze insecten tot voedsel voor vele andere bestemd, terwijl anders de verwoesting zich weldra over het aardrijk zou verspreiden. Deze berekening bewijst, hoe noodzakelijk het is dezelve te vernielen, wanneer men ze ziet. De gewone witte vlinder legt zijne eijeren in de koolvelden, en dikwijls ziet men in dat soort van veldvrucht, dat de rupsen, uit die eijeren voortkomende, de kroppen geheel vernielen, terwijl, indien de vlinder was gedood geworden, de honderden van rupsen, die uit dezelve zijn voortgekomen, er niet geweest zouden zijn.

eindigd is, en een wijd uitgestrekte financiele ondergang weldra over het Volk en den Staat komen moet. Eene andere zaak in dit opzigt verdient wel uwe aandacht, en de aanwending eener gepaste legislative verbetering. De fondsen door den nieuwen beambte in de schatkist gevonden bedroegen $124,224 28, bijna geheel in bankpapier, behalve $2,457.86 in goud en zilver, niettegenstaande de wet verbiedt eenige gelden in betaling van publieke schulden aan te nemen, dan klinkende munt. Het is duidelijk dat, welke specie de schatkist ook mogt bereiken, deze, daar er eene groote premie op staat, voor den Schatmeester tot eene groote verleiding zou strekken, om dezelve voor bankpapier te wisselen. Het uitwerksel van het wisselen van bankpapier van eenige bank in de schatkist moet ten nadeele van alle inrigtingen strekken, aan welke niet een gelijk voorregt wordt toegestaan. Met het oog op de vele omstandigheden die knoeijeren van dien aard aantoonen, en omdat zij regtstreeks strekken om de openbare belangen en de fondsen van den Staat in gevaar te brengen, beveel ik het passeren eener wet aan, door welke, op de strengste straffen, den Staats Schatmeester verboden wordt, met eenige gelden, die aan het publiek toebehooren, voor welk doel ook, handel te drijven, die te verruilen, te leenen, of op eenige wijze voor zijne eigene rekening te gebruiken. Ik beveel ook het passeren eener wet aan, die het tot eene groote misdaad voor den Bank Controleur maakt, of voor elken beambte of persoon in het Bank Departement, als agent of depositeur voor eenigen persoon of eenige associatie, die ten doel heeft eene bank op te rigten, of als agent van eenigen Staat tot den verkoop van eenigen van deszelfs obligatien of andere schuldbewijzen, te handelen, of er voor te laten graveren, of eenige geregistreerde banknoten, voor het deponeren van fondsen als securiteit, aan eenigen persoon of eenige bank-vereeniging af te geven, of zoodanige noten aan eenigen persoon of eenige bank uit te geven, om in omloop te worden gebragt, op eenige andere wijze dan door middel van een geregeld bankhuis, staande op een wel bekend handelspunt, en gemakkelijk voor 't handels publiek te genaken; of eenige belooning te ontvangen voor eenige dienst in het oprigten van, of het uitgeven van noten aan eenige bank associatie, of voor het verkoopen of overdragen van fondsen, of voor eenige andere ambtelijke dienst, behalve wat door de wet toegestaan en bepaald is. Ik weet geenen weg om het kwaad van dit stelsel te bereiken, dan door het passeren en doorzetten van de strengste wetten ter bescherming van het publiek. De volgende tafel toont de in omloop zijnde geregistreerde noten aan, en den aard der fondsen waarop zij werden uitgegeven, getrokken uit de door den Bank Controleur geleverde statistieken, met andere inlichtingen, die met dit onderwerp in verband staan.

In het afgeloopen jaar zijn er zeven en twintig Bank Associatien opgerigt, met een gezamentlijk kapitaal van	$2,200,000
En zeven vroeger opgerigte Banken hebben hun kap. gezamentlijk vergroot	575,000
En twee Banken hebben hunne zaken gestaakt, met een gezamentlijk kap. v.	125,000
Het gansche getal der Bank Associatien, opgerigt en zaken doende op den eersten Maandag van Januarij 1858 is vijf-en zeventig, met een gezamentlijk kapitaal van	5,940,000
De vergrooting van het Bank kapitaal in het jaar 1857 is	2,650,000
Het gansche bedrag der gecontrasigneerde noten gedurende het jaar 1857, uitgegeven en aan de Banken afgel. is	1,697,863
Het gansche bedrag der circulerende noten, die gedurende het jaar 1857, tot des Bank Controleurs kantoor zijn terug gekeerd om vernietigd te worden, is	433,342
Het gansche bedrag der gecontrasigneerde noten, uitgegeven en aan de Banken afgeleverd en uitstaande op den eersten Maandag van Jan. 1858, is	3,215,488
Die verzekerd zijn door het deponeren van publieke fondsen en specie ter summa van	3,862,041
Als volgt:	
Wisconsin 6s	$50,000
" 7s	50,000
Indiana 5s	128,000
Michigan 6s	41,000
Ohio 6s	76,000
Louisiana 6s	126,000
Virginia 6s	234,000
Tennessee 6s	311,000
North Carolina 6s	125,000
Pennsylvania 5s	14,600
Kentucky 5s	14,000
" 6s	33,000
Georgie 6s	33,500
" 7s	20,000
Missouri 6s	2,004,000
Illinois 6s	261,140
California 7s	116,600
Racine & Mississippi Rail Road Bonds 8s	27,000
Milwaukie & Watertown " " " 8s	50,000
Specie	119,901
Totaal	3,862,041
Het gansche bedrag van Bank belasting, geschat gedurende het jaar 1857, al hetwelk betaald is, behalve $979,16, is	$70,298.02

De volgende Banken hebben naar des Controleurs kantoor ter vernietiging, circulerende noten teruggezonden, ten bedrage van over de $5000 elk:

Badger State Bank,	Janesville	$6,660
Bank of the Capital,	Madison,	10,364
Bank of Fond du Lac,	Fond du Lac,	8,052
Bank of Milwaukie,	Milwaukie,	38,847
Bank of Racine	Racine,	17,799
Bank of Watertown,	Watertown,	7,005
Central Bank of Wisconsin,	Janesville	6,120
Columbia County Bank	Portage City	16,000
Dane County Bank,	Madison,	29,240
Farmers' & Millers' Bank,	Milwaukie,	24,844
Globe Bank.	Milwaukie	14,099
Jefferson County Bank,	Watertown	25,000
Juneau Bank,	Milwaukie	14,250
Kenosha County Bank,	Kenosha,	5,000
Marine Bank.	Milwaukie,	6,000
Merchants' Bank,	Madison,	11,924
Peoples' Bank,	Milwaukie,	11,000
Producers' Bank	Janesville,	8,998
Racine County Bank,	Racine,	21,784
Rock County Bank,	Janesville,	15,083
Second Ward Bank	Milwaukie,	13,048
State Bank	Madison	29,371
State Bank of Wiscon	Milwaukie	36,313
Wisconsin Bank of Madison		7,6 0
		$367,101

CIRCULATIE VAN DE VOLGENDE BANKEN.

Arctic Bank, Eagle Point	$86,008
Chippewa Bank, Pepin, Dunn Co.	50,000
Green Bay Bank, Marinette	34,300
Oakwood Bank, North Pepin	60,000
Lumberman's Bank, Conterello	299,985
St. Croix River Bank, Brinkerhoff	150,000
St. Croix Valley Bank, St. Croix Falls	49,995
Wisconsin Valley Bank, Millville	33,000

OPGAVE VAN DEN TOESTAND DER BANKEN.

	Gez. kap.	Gez. Circ.	Gez. bedrag d. Specie.
8 Banks, Julij 4, '53	$530,000	$301,748	$174,986.82
10 Banks Jan. 2, '54	600,000	485,121	184,482.81
Julij 2 '54	1,250,000	786,216	240,909.73
Jan. 1 '55	1,400,000	740,761	334,383.74
Julij 2 '55	1,536,000	930,320	358,128.53
Jan. 1 '56	1,870,000	1,060,135	531,713.64
Jan. 5 '57	2,955,000	1,702,570	542,938,81
Januarij '58	5,910,000	3,215,488	

Van de gansche uitstaande circulatie der Banken, $3,215,488, heeft Missouri securiteiten geleverd ten bedrage van $2,004,000. De gemakkelijkheid, waarmede zekere fondsen, onder ons Bank Departement, in bankpapier worden veranderd, moet, zoo zij niet spoedig wordt te keer gegaan, een einde aan ons Bank Stelsel maken. Het is goed bekend dat $100,000 in geld ten allen tijde ongeveer $125,000 dezer Missouri fondsen zullen koopen. Op deze fondsen kan van $95,000 tot $100,000 worden uitgegeven, om zoo veel meer Missouri fondsen te koopen, die op hunne beurt, als securiteiten gedeponeerd, bijna zoo veel meer bankpapier zullen trekken, en zoo bijna tot in het oneindige voort. De banken op ongenaakbare of onbekende punten opgerigt zijnde, om het betalen van specie op de circulatie te vermijden, zou dit eene onbeperkte uitbreiding van het bankpapier te weeg brengen.—De waarde dezer fondsen mag eindelijk wel in twijfel worden getrokken. Terwijl eenige raddraaijers in Wall street er eenen verdichten naam aan geven als eene basis van bankhouden, gelooft men dat als het in Illinois en Wisconsin voortgebragte gevraag naar bankhouden moest ophouden, zij op eens verre beneden de prijzen zouden dalen, voor welke zij bij deponering als securiteiten zijn aangenomen, en dat zij geene veilige basis zijn, zelfs als neven securiteit, en veel minder als zij voor wezenlijke bank securiteit gehouden en gebruikt worden.

Dit stelsel van bank houden moet ten laatste alle klinkende munt en alle bankpapier van voor wettige handelsdoeleinden opgerigte banken buiten omloop brengen. Banken, die op handelsmiddelpunten geplaatst zijn, waar zij ten allen tijde bloot staan, om te worden opgeroepen tot het inlossen van haar bankpapier voor specie, kunnen niet wedijveren met die inrigtingen, die op ongenaakbare punten zijn geplaatst, en zouden noodwendig genoodzaakt worden, om hunne circulatie geheel in te trekken.

Van dit onderwerp afstappende, wilde ik nog zeggen, dat de Staat een eerlijk bankhouden, of in het geheel geen hebben moest. Het is een handelstak, waarin de verzoeking tot verdraaijing en ontduiking, zoo niet tot bedrog, onder alle omstandigheden gemakkelijk is. Doch het is de pligt der Wetgeving alle inbreuken op de duidelijke bedoeling der bestaande wet te keer te gaan, en met gestrengheid elke schending harer bepalingen, of naar de letter of naar den geest daarvan, te straffen, en voornamelijk elken toegang tot het plegen van bedrog aan het volk te bewaken. Een grondig onderzoek van het Bank Departement, en de wijze waarop deszelfs werkzaamheden bestuurd worden, wordt op een vroeg tijdstip der Zitting aanbevolen.

WETGEVING.

Er zijn gedurende het afgeloopen jaar groote beschuldigingen ingebragt, en deze worden bestendig herhaald, van omkooping in de Wetgeving, die beschikte over de landvergunningen aan dezen Staat voor spoorwegen gedaan. De beschuldigingen zijn, dat personen, die met den Mil. & La Crosse R. R. in betrekking staan, of als beambten of anders, aan leden der Wetgeving van 1856, of in geld, of in obligatien, of anders, groote omkoopsommen aanboden en betaalden, om eene bijzondere beschikking over die landvergunningen te bewerken. Men heeft ook gezegd, dat dezelfde soort van omkooping bestond in de beschikking over een gedeelte van die landerijen, welke als de Noord Oostelijke Landvergunning zijn aangewezen. Deze beschuldigingen zijn zoo openlijk en stout, dat goede burgers bekommerd zijn geworden, bij de gedachte van zulk een ambtelijk wangedrag, en de goede naam der leden der Wetgeving, en des Staats, heeft bij gevolg wezenlijk geleden.

Als er zulk eene omkooping en zulke ongeregtigheden als de aangetoonden niet hebben bestaan, is men aan de achtbare mannen dier Wetgeving verpligt, hen van die beschuldigingen te reinigen, en aan die lasteringen een einde te maken. Als er zulk een bedrog aan, en zulk eene omkooping in het wetgeven in dezen Staat gepleegd is, dan eischt de openbare regtvaardigheid, dat er door tentoonstelling en straf een einde aan zulke omkoopbaarheid wordt gemaakt.

Hij, die eenen beëedigden ambtenaar met eene omkooping zou durven naderen, om hem van zijne eerlijke gevoelens van pligt te doen afvallen, moest door de wet nagejaagd en streng gestraft worden. Het is billijk, dat het volk dezes Staats weet, of deszelfs vertegenwoordigers gelijk slaven op de markt, of gelijk vee in de vleeschhal kunnen verkocht worden. Een eerlijk wetgeven ter bescherming van de regten van allen door heilzame wetten is het groote vrijgeleide des volks, en het heeft het regt dit van de handen zijner vertegenwoordigers te eischen. Het was tijd dat dit geschreeuw ophield, of de schuldigen zouden ten toon gesteld en gestraft zijn. De zelfachting, die elk wetgevend ligchaam moest gevoelen, moest zonder aarzelen tot de tentoonstelling van ongeregtigheden en misdrijven leiden. Niet langer moesten oorzaken van verwijt tegen een hoog en achtbaar ligchaam van beambten aangemoedigd worden. De zeden worden nooit verbeterd door overtredingen oogluikend toe te laten. Misdaden bedekken, nadat zij bedreven zijn strekt niet tot eene straf voor de overtreders of om anderen van het begaan van dergelijke overtredingen af te schrikken. Het wetgeven moest zoo zuiver zijn in beweegreden en doen, als het uitoefenen der geregtigheid of het ten uitvoer leggen der wet. Als men de wetmakende magt ongestraft laat omgekocht worden, zal men ook toelaten, dat de toepassing der wet door de Geregtshoven ongestraft omgekocht wordt, en de regten van het gansche volk zullen benadeeld worden. De geregtigheid jegens de Wetgeving, die van omkooping beschuldigd is, de geregtigheid jegens het volk van den Staat, dat is aangerand, als de beschuldigingen waar zijn, en de geregtigheid jegens u zelven eischt, dat de Wetgeving van dezen Staat van die beschuldigingen gereinigd wordt, en van de beleedigingen, als er beleedigingen zijn gepleegd. Ik zal de Wetgeving ondersteunen, zoo ver de magt van mijn departement gaat, in elke nasporing wegens dit onderwerp, zonder mij er in het minst aan te bekreunen, waar de *slag vallen* zal. Het is eene vraag, waarmede de eer van uw departement gemoeid is. Ik onderwerp de gansche vraag, wat uw pligt in dezen is, aan uwe zelfachting, uwe eerlijke gevoelens van pligt, en uwe verpligtingen jegens de wet en het volk.

De wijze, waarop de Spoorweg Compagnien, aan welke de landvergunningen door den Staat gegeven werden, aan de voorwaarden der wet hebben voldaan, zullen noodzakelijk voor u komen. Eene stipte vervulling van de wezenlijke vereischten der wet moet gevergd worden. Aandeelhouders in velen der Spoorweg compagnien dezes Staats, en eene groote klasse der beste burgers van den Staat, die hunne boerderijen belast hebben, om spoorweg compagnien te helpen, hebben groote verliezen geleden, en staan bloot om nog grootere te lijden, uit hoofde van het misdadig wanbestuur en de kwade trouw van derzelver agenten en beambten. Voor zoo ver dit mogelijk is moest de Wetgeving behoedmiddelen tegen zulke ongeregtigheden instellen, en wetten passeren, die het tot eene misdadige overtreding maken, voor elken directeur, ambtenaar, agent of bediende van elke spoorweg Compagnie, eenigen der fondsen of securiteiten, die aan de spoorweg compagnie of aan de aandeelhouders van denzelven toehooren, te doen dienen, te verkoopen, over te dragen, of er op eenige wijze over te beschikken, tot eenig ander doel dan tot de noodzakelijke en wettige oogmerken van zoodanigen weg.

Er moest, in velen onzer criminele wetten, eene verandering gemaakt worden, die in gevallen van ligte overtredingen, en voornamelijk bij jeugdige overtreders, aan de geregtshoven eene grootere onderscheiding in het opleggen van straf zal geven.

De wet op het dobbelen heeft verbetering noodig. De straffen op deze ondeugd werken als uitnoodigingen om er zich aan over te geven. Bij elke zitting der Wetgeving krielt deze stad van dobbelaars en beurzensnijders, die de burgers naloopen, de jongen verleiden en eene kwade gewoonte in de ouden bevestigen. Er moest eene strenge straf gezet worden op deze dobbelaars van beroep, gewapend met al de paraphernalia van een schandelijk bedrijf, om hen zoo mogelijk van hunnen wandel af te brengen. De policie beambten moesten tot eene stipte vervulling hunner pligten in dit opzigt genoodzaakt worden.—Het zal mij een groot genoegen zijn voor de executie van elke wet zorg te dragen, die hierop gemaakt mogt worden.

Een strenger wetgeven wordt vereischt, om de beambten tot de vervulling hunner pligten te noodzaken. Stoutmoedige en rijke misdadigers laat men te dikwijls de straf ontduiken, om geene andere denkbare reden, dan de hooge achting, welke de beambten voor de waardigheid en grootheid der bedrevene euveldaden gevoelen.

De waarde der gansche criminele wet in de bescherming van personen en eigendom, en in het voorkomen van misdaad, ligt in de zekerheid van hare executie. In deze eeuw, meer dan eenige andere in de geschiedenis der beschaafde wereld, nemen de misdrijven met verbazende snelheid toe. Er is meer geleerdheid en bij vergelijking minder wijsheid; meer belijdenissen van deugd en bij vergelijking meer ondeugd; meer godsdienst en bij vergelijking minder christelijkheid, dan de wereld vroeger ooit gezien heeft. Kunst en wetenschap betalen schatting aan strafbare roofzucht, en worden tot middelen gebezigd, om met goeden uitslag de wet te schenden. Zoo er geene grootere pogingen gedaan worden, om de straf voor overtredingen gewis te maken; als de stoutheid en menigvuldigheid der misdrijven derzelver straffeloosheid gewis moet doen zijn, dan zal het niet lang duren of de behendigheid tot het bedrijven eener misdaad zal een gevestigd gebrek in het karakter des amerikaanschen volks worden.

HERZIENING DER WETTEN.

De Commissarissen, aangesteld tot de herziening der wetten, hebben zich met ijver van hunne taak gekweten. De bekwaamheid en het karakter der heeren, die de commissie uitmaken, boezemt het vertrouwen in, dat de herziening onzer wetten met verstand en op eene voldoende wijze zal geschieden. Ik ben verzekerd, dat hun rapport u vroeg in de zitting zal worden aangeboden.

PLAATSELIJKE WETGEVING.

Mijn voorganger riep de aandacht der Wetgeving in, voor het buitensporig plaatselijk wetgeven, die men zich sedert de organisatie des Staats Gouvernement heeft geoorloofd. Ik moet uwe aandacht ernstig inroepen voor de noodzakelijkheid eener hervorming in dezen. Sectie 1 van Artikel 12 der Constitutie dezes Staats is als volgt:

"Vereenigingen, zonder bank gezag of voorregten, kunnen onder de algemeene wetten opgerigt worden, doch niet bij eene bijzondere wet, behalve voor gemeentelijke oogmerken, en in gevallen, in welke, naar het oordeel der Wetgeving, de bedoelingen der vereeniging niet onder algemeene wetten kunnen bereikt worden."

Bijna al het plaatselijke wetgeven der laatste tien jaren, dat groote boekdeelen uitmaakt, en den Staat, in door de Wetgeving verkwisten tijd, en in uitgaven voor drukken ten minste honderd duizend dollars kost waar men zich geheel van had kunnen onthouden, en al de voordeelen, daaruit getrokken, of verwacht te worden getrokken, konden verkregen zijn, onder algemeene daartoe ingestelde wetten, of door toedoen van collegien van County Supervisors, of door *gedingen* voor het geregtshof. Zuinigheid in publieke uitgaven, in dezen tijd van financielen kommer, zou u tot voldoenden waarborg zijn om dit stelsel van wetgeven te verlaten, als de Constitutie het niet verbiedt.

SCHATTINGSWETTEN.

Onze schattingswetten zijn vol onvolmaaktheden, en de aandacht der Wetgeving wordt ernstig verzocht voor de noodzakelijkheid eener verandering in het tegenwoordig stelsel. De wet moest de schatters noodzaken allen schattingpligtigen eigendom, zoo vasten als roerenden, op deszelfs wezenlijke waarde te schatten. Er bestaat nu, door den gansehen Staat, in towns en counties, een wedijver onder de schatters in de kunst om laag te schatten, verre beneden de waarde des geschatten eigendoms. Elk schijnt te vreezen, dat zijn district gedwongen zal worden, om een te groot aandeel der algemeene lasten te dragen. Door de ongelijkheid en het gebrek *aan gelijkvormigheid van het stelsel*, ontwijken zeer velen het betalen van hun billijk aandeel in de belastingen, en zeer velen worden genoodzaakt te veel te betalen. De wet moest eischen, dat elke belasting betaler bij den schatter eene naauwkeurige opgave inleverde van de hoeveelheid en de geschatte wezenlijke waarde van zijn eigendom. Andere gebreken van eenen ernstigen aard worden in de bijzondere stukken onzer tegenwoordige wetten gevonden, en daar het gewigt van de verandering der wet zeer groot is, beveel ik dezelve uwer aandacht aan, vroeg in de zitting, voor de drang van andere zaken hare zorgvuldige en bedaarde overweging zal beletten.

SCHATKIST EN SCHOOLLAND KANTOREN.

Het onderzoek, dat twee jaren geleden gedaan werd naar den toestand onzer publieke kantoren, en naar de wijze, waarop de zaken der verschillende Staats Departementen bestuurd waren, bragt aan het licht, dat er zware overtredingen en grove bedriegerijen gepleegd waren door personen, die met de administratie der publieke zaken vertrouwd waren. Er was tot een groot bedrag geld uit de openbare schatkist ontvreemd; er waren onwettige loonen door beambten in het School Land Departement *genomen*; er waren *bedriegerijen gepleegd* in den verkoop van school en universiteits land, en er was geld uit de Staats Schatkist betaald, zonder dat er door de wet beschikkingen waren gemaakt, die daartoe magtigen. Er is geene dien overeenkomstige wet gemaakt, die in eene gepaste straf voor zulke overtredingen voorziet, ofschoon men in de Wetgeving getracht heeft zulks te doen.

Om eene herhaling van zulke wanbedrijven in het vervolg voor te komen, beveel ik aan wetten te passeren, die zware straffen voor inbreuk op dezelven bepalen, om voor te komen, dat er eenig geld uit de Staats Schatkist wordt betaald, behalve ter voldoening van bij de wet gemaakte beschikkingen; om den verkoop voor te komen van specie, die tot de Staats Schatkist behoort, en om den geldwisselaars te beletten, over hare depositen meester te spelen of anderzins te beschikken; om bedriegerijen voor te komen in den verkoop van School en Universiteits land, en om alle personen, die het beheer hebben over eenig der groote publieke belangen van den Staat, te beperken bij de vervulling hunner wettige pligten. Der door de Wetgeving aangestelde Commissie, om verslag te doen van den toestand der Staats kantoren, moest worden voorgeschreven, zich van de uitgaven van de School en Universiteit Land en Swamp Land Departementen in het afgeloopen jaar, en hoe die uitgaven betaald zijn, te vergewissen en er rapport van te maken. Elk dezer Departementen moest ingerigt worden, dat het zich zelf onderhield, zonder op het Algemeene Fonds te trekken.

VERKOOPINGEN VAN STAATS LAND.

Er bestaat geene goede reden, waarom menschen, die dit publiek land voor bevolkplanting en bebouwing verlangen, genoodzaakt zouden zijn, om die uit de tweede hand van speculanten te koopen. Er bestaat geene noodzakelijkheid voor eenige verdere haast in den verkoop van en de beschikking over deze landerijen. Ik beveel aan, de na dezen verkochte School en Universiteits landerijen, en zoodanige Swamp landerijen, die voor bebouwing en verbetering vatbaar zijn, in hoeveelheden van niet boven de drie honderd en twintig akkers aan een eenig persoon te verkoopen, en dan slechts aan menschen, die dezelven willen koopen om wezenlijk er zich op neder te zetten en ze te bebouwen, en bij alle verkoopen tien per cent der koopsom te eischen, tijdens zoodanigen koop te betalen.

OVERTREDERS OP STAATS LAND.

Er moest in eenige krachtige middelen voorzien worden, ten einde de Commissarissen in staat te stellen, om het School en Swamp land tegen overtreders te beschermen. Ofschoon er door de Wetgeving verscheidene pogingen zijn gedaan om dit kwaad te herstellen, is er geene voldoende bescherming binnen hun bereik geweest. Er worden gestadig overtredingen begaan, en sommige landerijen verliezen daardoor gestadig hunne waarde.—Eenigen der tot bewaking derzelven aangestelde agenten hebben, vreest men, bedaard het bederven der landerijen toegelaten, genietende, als eene belooning voor hunne verdraagzaamheid, een gedeelte der vruchten des kwaads. Deze landerijen aan den Mississippi, die tot het swampland behooren, vereischen voornamelijk zorg en opzigt.

STAATS DRUKWERK.

De Wetgeving is verpligt voor de spoedige afkondiging van alle statuut wetten te zorgen. In het contract van den Staatsdrukker was de voorwaarde van het aannemen zijns bods, dezelven binnen zestig dagen na de verdaging der Wetgeving uit te geven. Gedurende verscheidene jaren zijn de wetten niet zoo vroeg in het licht gegeven, als zij hadden moeten zijn, en dikwijls is derzelver uitgeving uitgesteld, tot het, volgens het gewone stelsel van wetgeven in den Staat, tijd was om dezelven te herroepen of veranderen. Ernstige nadeelen vloeijen voort uit deze nalatigheid in het drukken en verspreiden der wetten, behalve het gewone ongemak voor geregtshoven, regtsgeleerden, beambten, en handelsmannen.—Regten worden ernstig verkort, en de wetten verbroken, door menschen, die niet weten, en geen middel hebben om te weten, wat zij zijn. De aandacht der Wetgeving is menigmaal voor dit onderwerp ingeroepen, doch de Staats drukker heeft er, om de eene of andere reden, geen acht op geslagen. Ik beveel aan den Secretaris van Staat te magtigen, om het contract na dezen verbeurd te verklaren, als de Staats drukker nalatig is in het nakomen van zijn contract, en het drukwerk aan een ander te besteden.

GEMEENTEN.

De Wetgeving is gemagtigd om te voorzien in het organiseren van steden en dorpen, en het is door de Constitutie tot haren pligt gemaakt derzelver magt van belasting, schatting, geldleening, schuldmaking, en hun crediet verleening te beperken, om misbruiken in het schatten en belasten, en in het schuld maken, door zoodanige gemeentelijke ligchamen voor te komen. Er wordt gestadig geklaagd over te hooge belasting in de steden en dorpen dezes Staats.—In velen onzer groote steden zijn de lasten drukkend geworden. Er wordt een te groot gezag aan de Bond of Trustees der dorpen, en aan de gemeente raden der steden, in het uitgeven van publieke gelden, gegeven; en de gemakkelijkheid waarmede, in de eerste tijdperken van schuldmaking, geld op stads obligatien kan verkregen worden, leidt tot buitensporige uitgaven van het publieke fonds, en, te dikwijls voor andere doeleinden dan tot betaling van noodzakelijke uitgaven in het maken van verbeteringen.

In elk stads charter moest der belasting, als mede het maken van publieke schulden, een grenspaal gesteld worden. Men moest de schuld eener stad nooit zulk eene hoogte laten bereiken, dat haar credit op meer dan 5 per cent onder pari werd gebragt. De trouweloosheid en buitensporigheid der beambten wordt een spreekwoord, en in dorpen, waar men eene voortduring van magt, onafhankelijk van eenige politieke overwegingen, laat afhangen van verkwistende uitgaven van publieke fondsen voor ongeoorloofde doeleinden, en ter vervulling van drukkende en bedriegelijke contracten, wordt het eene *dringende noodzakelijkheid*, dat de Wetgeving tusschen beiden komt, en het bevel der Constitutie gehoorzaamt, door de magt van geld leenen, belasten, schatten, schulden maken en crediet verleenen te beperken. Uwe aandacht wordt verzocht op eene zorgvuldige overweging dezes onderwerps.

Met dit schulden maken door gemeentelijke en andere *ligchamen* is eene andere vraag van ernstig belang verbonden. De Staat is niet gemagtigd tot het maken van publieke schulden, boven het gezamentlijk bedrag van honderd duizend dollars. Het is ook uitdrukkelijk verboden deszelfs crediet tot hulp van eenig persoon, associatie, of ligchaam te geven of verleenen, of schulden te maken voor werken van binnenlandsche verbetering. En toch heeft de Wetgeving, door eene reeks van wetten gedurende een aantal jaren, aan counties, towns, steden en dorpen, eene magt verleend om te doen, wat de Staat zelf niet constitutioneel gemagtigd is te doen. Er kan menigmaal eene noodzakelijkheid voorkomen, in welke, voor het een of ander doel, counties en towns kunnen geregtvaardigd worden, wegens het maken van een beperkt bedrag van schuld, maar in geen geval moesten zij gemagtigd worden, en er bestaat geen constitutioneel gezag om haar te magtigen, tot het maken eener schuld, die waarschijnlijk een publieke last zal worden, om hun crediet te verleenen ten voordeele of tot bijstand van eenig persoon, associatie of ligchaam. Er is geene veiligheid voor een publiek ligchaam, als het in de *handen van een particulier valt*. Towns, en counties, en steden werden nooit georganiseerd, om kanalen te graven, spoorwegen en planken wegen te leggen, of op eenige wijze in particuliere ondernemingen te speculeren. Ofschoon steden kunnen gemagtigd zijn om haar crediet te verleenen, wordende de aard dier vereeniging in regten verschillend van dien eener town of county geacht, is het toch in elk geval van een twijfelachtig nut, het aan particuliere ligchamen te leenen. Als het stelsel eenmaal is aangenomen, is het moeijelijk de menigte der verbindtenissen te beperken, waarin zij gewikkeld kunnen worden. Er is eene eenvormige geschiedenis van bekommering, verlies van crediet en drukkende belasting, van zulke schulden te schrijven. Counties, towns, steden, en dorpen zijn, even als personen, er het beste aan zonder schuld. Geen verdienend particulier ligchaam heeft zulke hulp noodig. Overal zal kapitaal eene veilige en winstgevende belegging zoeken, en zal zoo spoedig worden verschaft, als de publieke noodzakelijkheid eene verbetering eischt uit handen van een particulier ligchaam.—Particuliere ligchamen zijn onveilige bewaarplaatsen van publiek crediet.

Als het gansche bedrag schuldbrieven was uitgegeven, waartoe door de Wetgeving gemagtigd was, zou de som, in de laatste vier jaren a leen, elf millioen dollars zijn te boven gegaan, gelijk de volgende tafel zal aantoonen:

Counties.	Bedrag.	Counties.	Bedrag.
Sheboygan	$550,000	Rock	$160,000
Outagamie	365,000	Winnebago	590,000
Brown	10,000	Racine	90,000
Fond du Lac	2,310,000	Waukesha	410,000
Calumet	238,000	Dodge	345,000
Marathon	10,000	Dane	355,000
Marquette	1,125,000	Washington	100,000
Ozaukee	148,000	Columbia	415,000
Milwaukie	500,000	Sauk	175,000
Jefferson	1,260,000	Waupacca	183,000
Waushara, Fond du Lac & Marquet }	460,000	Portage	200,000
		Waukesha	400,000
Walworth	680,000		
Totaal			$11,489,000

Als het bedrag, tot welks uitgave vroeger gemagtigd is, bij deze som wordt gevoegd, dan zou dat te zamen niet minder dan vijftien millioen dollars bedragen—eene toereikende som, om den Staat bankroet te doen gaan. Het kon nimmer betaald worden, en zou, als eene laatste toevlugt, tot verwerping en publieke schande geleid hebben. Ik beveel aan, elke wet der Wetgeving, die towns, counties en dorpen magtigt tot het leenen van hun crediet, waar hunne schuldbrieven niet reeds zijn uitgegeven, op eens te herroepen, en de steden te beperken in al o verdere dergelijke leeningen.

VIJF PER CENT.

Het Gouvernement Generaal gaat voort met dezen Staat de vijf per cent te onthouden van alle opbrengsten der verkoopingen van het Gouvernements land, dat in den Staat ligt. Hetzij er voldoende pogingen zijn gedaan door de agenten van den Staat om de verschuldigde som te verkrijgen, die tegenwoordig op ongeveer $300,000 geschat wordt, of hetzij de betaling wordt uitgesteld uit hoofde van eene vermeende schoon ongegronde klagt tegen dezen Staat, voortspruitende uit haar in betrekking staan met Milwaukee en Rock River Canal Grant, of hetzij 't het vaste voornemen van het Gouvernement is, uit oorzaken buiten ons gebied, om de aan den Staat verschuldigde som in te houden, kan niet met eenige zekerheid beslist worden. De aandacht onzer Senatoren en Vertegenwoordigers moest voornamelijk worden verzocht, voor het verzuim van het Gouvernement om regt te doen, door de aan den Staat verschuldigde som te betalen. Men moest er zich zonder uitstel van vergewissen, of de vijf per cent bij voortduring zal worden ingehouden, dan of wij ten laatste eenig voordeel van den eisch des Staats zullen trekken, en zoo ja, hoe vroeg. In dezen tijd van financielen kommer terwijl de Staat bezig is met het oprigten van noodzakelijke en kostbare publieke gebouwen, zou deszelfs betaling tot eene groote verligting voor het volk zijn.

FOX RIVIER VERBETERING.

Ik heb geene bepaalde berigten, waarop eenige aanbeveling aangaande de Fox en Wisconsin rivier verbetering te gronden. Het is eene onderneming van groot gewigt voor het noordelijk gedeelte van den Staat, en moest billijkerwijs, zonder acht te slaan op plaatselijke ijverzucht, behandeld worden. Geen gedeelte van den Staat kan te veel bloeijen, en de wezenlijke voorspoed van een gedeelte moest niet door eenig ander met ijverzucht beschouwd worden. Het is echter de zaak der Wetgeving, naar de wijze te zien, op welke het werk op dezelve bestuurd wordt, en zorg te dragen, dat aan de voorwaarden der landvergunning, tot deszelfs onderstand geschied, ten volle voldaan wordt. De Staat moet zich wachten van in eenige aansprakelijkheid te worden gewikkeld, wegens eene verkeerde beschikking over het vergunde land, of eene verkeerde aanwending van de uit den verkoop dier landerijen gemaakte gelden. Het zou niet kwaad zijn eene commissie aan te stellen, om onderzoek te doen, of er aan de voorwaarden der vergunning, bij het voortzetten der verbetering, voldaan is, en daarvan aan de Wetgeving verslag te doen.

MILITIE EN STAATS WAPENEN.

Er moest eene meer evenredige bepaling gemaakt worden voor de organisatie van het militie stelsel van den Staat. Als de behoorlijke stappen en opgaven gedaan worden, dan zal de Staat, in den loop dezes jaars, het regt hebben om wapenen te krijgen, ter waarde van vier en twintig duizend dollars. Er moest voor eene veilige en geschikte plaats gezorgd worden, om ze te plaatsen en bewaren. De reeds georganiseerde vrijwillige compagnien zijn zich zelven en den Staat tot eer, en hebben aanspraak op eene gunstige publieke onderscheiding.

SPOORWEG NAAR DE STILLE ZEE.

De noodzakelijkheid van eenen doortogt per as of per spoorwagen, of met beiden, op onze eigene breedte, naar de Stille Zee, tot gemak voor handel en scheepvaart, is zoo duidelijk, dat ik de Wetgeving aanraad, in de pogingen, die nu daartoe gedaan worden, te deelen, en het Congres daarover een vertoogschrift aan te bieden. Van het hoofd van het meer Superior tot Puget Sound, is de afstand in eene regte lijn ongeveer veertien honderd mijlen, en met den onlangs door Gouv. Stevens onderzochten spoorweg koers ongeveer achttien honderd mijlen. De onderzoekingen en opmetingen der verschillende koersen—noordelijken, middel en zuidelijken—zijn uitgeloopen op het bevestigen van de daadzaak, dat de noordelijke koers, boven al de andere reeds onderzochten, voordeelen bezit, en wel in deze bijzonderheden: Hij vereischt, door zich met de tegenwoordige spoorwegen te vereenigen, het leggen van eenige honderde mijlen spoorweg minder om eene spoorweg verbinding tusschen de Atlantische en de Stille Zee te maken. Hij loopt door eene betere streek lands—eene die geschikt is om bijna langs den gansche weg eene landbouwende bevolking te onderhouden. De overgangen zijn weinig en de algemeene hoogte veel lager. Hij levert eenen grooteren voorraad, bij eene meer algemeene verdeeling van brandhout, timmerhout, kolen, water en bouwsteen, en gerijfelijkheden tot het bekomen van werkvolk en materialen in den loop van het werk. Tusschen de bevaarbare wateren van den Missouri te Fort Benton, en de bevaarbare wateren van de Columbia aan den mond der Peluse, vijftig mijlen boven Ft. Wallah Wallah, is de afstand vier honderd en vijftig mijlen. Met deze en andere gemakken tot het bekomen van voorraad, kan het werk van het leggen van dezen spoorweg gelijktijdig worden aangevangen en voortgezet, bij het meer Superior, Puget Sound, Fort Benton, en Fort Wallah Wallah, vereischende dus minder tijd tot deszelfs voltooijing, dan andere koersen, op welke het werk noodzakelijk van elk uiteinde onafgebroken moet zijn. Ook het klimaat van den noordelijken koers is beter voor het werk geschikt, en er kan, in eenen bepaalden tijd veel gedaan worden, door hetzelfde getal werklieden. Uit een commercieel oogpunt is deze lijn de regtste tusschen de groote zeehavens van Asia en Indie en de groote handelsteden, New York en Liverpool, en wat betreft Noord Amerikaansche producten vermijdt zij de tropische streken. Het is van het grootste belang dat het Congres eene toelage verstrekt voor eene wagenbaan van Fort Benton tot Wallah Wallah. Men gelooft dat $200,000 hiervoor voldoende zal zijn.

DE SLAVERNIJ KWESTIE.

Het onderwerp slavernij, en de magt van het federale Gouvernement over het onderwerp slavernij, verkrijgen tegenwoordig een zeer groot gewigt. De vraag of een mensch zich zelven zal toebehooren of een ander, is op zich zelve van een eindeloos belang voor de gegadigden; maar zij verkrijgt eene vreesselijke beteekenis als de instellingen van het gansche land in moeijelijkheid schijnen te zullen worden gewikkeld, voortspruitende uit haar in verband staan met die bijzondere instelling. Over dit onderwerp zijn groote geschillen verrezen, wat betreft den pligt van het Federale Gouvernement, en wat betreft den pligt der Staten zelven, en de tegenstrijdigheid van meening heeft tot tegenstrijdigheid van handelen geleid, en schijnt het Federale Gouvernement en de Staten in ernstige moeijelijkheid te zullen wikkelen. Het Gouvernement van niet een Staat heeft eenig regt, om zich regtstreeks met de huisselijke instellingen of het gouvernement van eenigen anderen Staat te bemoeijen. Het regtsgebied van niet een Staat strekt zich op eenige wijze of voor eenig doel hoegenaamd over het grondgebied van eenigen anderen Staat uit. Elke Staat is Souverein binnen zijne eigene grenzen, en geheel onafhankelijk, behalve in zoo verre, in uitdrukkelijke en naauwkeurige uitdrukkingen, onder de Constitutie der Ver. Staten, aan het Federale Gouvernement de magt is opgedragen.

De wetten van geenen Staat reiken buiten de grenzen van dien Staat en elke wetuitvaardiging, die zich eenig regtsgebied buiten een constitutioneel regt, aanmatigt, is nul en geener waarde. Wisconsin heeft geen regt om zich met de huisselijke, of eenige andere instelling van Virginie, noch Virginie, om zich met die van Wisconsin te bemoeijen. Geene wetuitvaardiging hier, en geen vonnis onzer eigene Staats geregtshoven, kan tusschen beiden komen om de slavernij in Kentucky af te schaffen, en Kentucky kan ook niet de slavernij in Wisconsin invoeren. Buitendien kan het Federale Gouvernement, als zijnde zuiver een gouvernement van gevolmagtigden, aangesteld voor bepaalde doeleinden, in niet een Staat der Unie de slavernij afschaffen, en het kan ook in niet een Staat, of in niet een der Territoiren der Vereenigde Staten de slavernij invoeren; en het heeft ook niet direct of indirect het regt raad, ondersteuning of toestemming tot het invoeren van huisselijke slavernij te geven in eenig gedeelte zijns regtsgebieds. Het Federale Gouvernement is geheel een Gouvernement van gevolmagtigden, en de gevolmagtigden zijn onafhankelijk. Er bestaat niet zoo iets als eene onafhankelijke volmagt, toegestaan bij eene ingewikkelde meening. Er worden zekere afhankelijke volmagten verleend, aangenomen, en uitgeoefend, als tusschenzaken om kracht aan eene onafhankelijke volmagt te geven.

Het Federale Gouvernement neemt daarom niets dan hetgeen de Constitutie in uitdrukkelijke bewoordingen hetzelve geeft, en verkrijgt een regt of *gezag* om eenige magt uit te oefenen, die hetzelve niet uitdrukkelijk is opgedragen, behalve in zoo verre het noodzakelijk kan zijn, om kracht en uitwerking aan een uitdrukkelijk opgedragene te geven, en dan alleen om de groote oogmerken te vervullen, waarvoor het Gouvernement zelf werd opgerigt. De geschiedenis van doode natien, in hunne opteekeningen en bouwvallen geschreven, zegt ons in woorden van plegtige waarschuwing het gevaar van afwijking door het Gouvernement, in de uitoefening van zijn gezag, van de groote doeleinden, voor welke alle goede Gouvernementen moesten worden opgerigt, en van het gebruiken van wettig gezag als een werktuig van verdrukking, en bedrog, en onregt. De theorie van ons Gouvernement is dat het werd ingesteld om, onder andere regten, het regt van leven en vrijheid te verzekeren, en dat het al zijn regtvaardig gezag van de toestemming der geregeerden ontleent. Het volk verordende en stichtte de federale Constitutie, ten einde "eene meer volmaakte eendragt onder de onafhankelijke Staten te vormen, geregtigheid te stichten, huisselijke rust te verzekeren, voor de algemeene verdediging te zorgen, de algemeene welvaart te bevorderen, en de zegeningen der vrijheid te bewaren."

De groote magt, die door die Constitutie aan het Federale Gouvernement is opgedragen, tot alle andere oogmerken gebruikende dan die, welke bedoeld en omschreven waren, dit werkt als eene regtstreeksche schending van de grondbeginselen, die het ten grondslag strekken; ontkent practisch, dat het Gouvernement was ingesteld om de regten op leven en vrijheid te beschermen en te handhaven; werpt de theorie omver, dat het zijn regtvaardig gezag van de toestemming der geregeerden ontleent. In plaats van de kracht, door eene volmaakte eendragt gevormd, te bevestigen, maakt het hare banden los, en voert tot oneenigheid. In plaats van geregtigheid te stichten, is deszelfs neiging naar ongeregtigheid en geweld.—Het verzekert huisselijke verwarring en tweedragt, in plaats van rust; breekt de constitutionele muren af, die voor eene algemeene verdediging zijn opgerigt, opent den weg voor digte drommen rampen en ellenden, in plaats van de algemeene welvaart te bevorderen, en slaat de vrijheid des volks in boeijen in plaats van deszelfs zegeningen te verzekeren. De betrekking van meester en slaaf is van eenen bijzonderen aard. Zij is voor haar bestaan niet noodzakelijk van plaatselijke wet afhankelijk. Zij is geen natuurlijke toestand van eenig onderscheiden menschenras. Zij is veeleer eene betrekking, die bestond voor de tegenwoordige Staats Constitutie gemaakt werd, en voor er eenig plaatselijk wetgeven op was. Wetten makers en constitutie makers erkenden haar voor eene bestaande instelling, en passeerden geene wetten, die haar schiepen of beweerden te scheppen. Zij werd zonder wet ingesteld, en wordt gehandhaafd door eene wet, die de uitoefening van geweld zonder regt beschermd. Dit is de aard der Constitutie, die men thans een vrij *Territoir* der Vereenigde Staten tracht op te dringen. Sedert het jaar 1820, tot sedert kort, was de slavernij, door eene wet van het Congres, ten noorden van wat de Missouri Compromise lijn genaamd werdt, verboden. Die wet werd herroepen en door de Kansas Nebraska wet verdrongen. *Tijdens hare herroeping bestond er geene slavernij in Kansas, naar het oordeel der wet. Tijdens het passeren van de Kansas Nebraska wet bestond er noch slavernij noch onvrijwillige dienstbaarheid in een der Territoiren der Vereenigde Staten.* — Er was geene plaatselijke wet, die er toe magtigde, noch eenige wet van het Congres. Er was noch een slaven Staat, noch een vrije Staat, die er eenig regtsgebied over had. De Constitutie der Ver. Staten voerde nergens slavernij in eenig vrij Territoir der Ver. Staten in. De Staatsmannen, die haar maakten, maakten haar daar niet voor.—Het volk dat haar verordende en instelde, deed zulks daar niet voor.

Er ligt in dezelve noch eene uitdrukkelijke, noch eene ingewikkelde magt om ergens slavernij in te voeren. Als er toen ter tijd slavernij in Wisconsin of in een ander Territoir der Ver. Staten bestond, was dit zonder wet, en in regtstreeksche schending van elk grondbeginsel, op welke onze instellingen gegrond zijn, en bij gevolg van de verklaarde oogmerken, voor welke de Constitutie zelve was aangenomen.—Noch in betrekking tot de slavernij, noch tot eenig ander onderwerp, doet de Constitutie iets, voor hetwelk zij zelve niet verklaart bedoeld en ingesteld te zijn. Er werd geen Compagnieschap door de Verbondene Staten opgerigt, toen de Federale Constitutie werd aangenomen, om slavernij in te voeren of staande te houden. Er was geen artikel in het compagnieschaps contract, dat slaven tot gewonen eigendom verklaarde, of hen op de lijst van artikels of goederen opschreef, die in de gansche beschaafde wereld als gewone voorwerpen van bezitting worden erkend.—Menschen, die aanspraak hebben op leven en vrijheid *zijn geene voorwerpen van bezitting, voor menschen,* die aanspraak hebben op leven en vrijheid. Gelijken zijn het voorwerp van bezitting niet van gelijken. De Constitutie der Ver. Staten had nooit ten doel deze eigenaardige betrekking of instelling, in eenig Territoir der Ver. Staten in te voeren of staande te houden en houdt die ook nu niet staande.

Er bestaat geene andere ernstige wijze om deze anti republikeinsche leer van slavernij onder de Constitutie te beschouwen. Als het regt om slaven te houden in Kansas bestond tijdens het passeren der Kansas wet onder de algemeene Constitutie, dan bestond zij in de Territoiren Utah, en New Mexico, en Oregon, en Washington, en Minnesota. Als het regt om slaven te houden onder de Constitutie der Ver. Staten bestaat, onafhankelijk van plaatselijke wet, zijnde de Constitutie de hoogste wet van het land, gelijk zij uitdrukkelijk verklaart, dan waren en zijn elke acte, die de slavernij in een der Territoiren verbiedt, de verordening van 1787, en elke wet en Constitutie van elken vrijen Staat, die de slavernij afschaft en verbiedt, onconstitutioneel, en het regt der slavenhouders om hunne slaven in Wisconsin te brengen en hen hier als zoodanig te houden, en om de instelling slavernij hier staande te houden, bestaat thans, en de slaven arbeid, die ons wordt opgedrongen, is vatbaar om met den vrijen arbeid onzer burgers te wedijveren. Het is eene kwestie, die zich boven alle partij bedenkingen verheft. Het vrije volk van Wisconsin zal nimmer zijne toestemming geven tot eenige zoodanige uitlegging der Federale Constitutie.

Wij zijn het aan ons zelven, en aan de andere vrije Staten en aan den geest onzer instellingen verpligt, ons plegtig protest daar tegen aan te teekenen. Wisconsin werd uit Virginie geboren, toen denkbeelden van vrijgouvernement den geest zijner groote staatsmannen vervulde, en toen Vrijheid het thema zijner Redenaars was. Het kind heeft de vroeg van den vader geleerde lessen niet vergeten. *"Er zal noch slavernij, noch onvrijwillige dienstbaarheid* in den Staat Wisconsin zijn, *anders dan tot straf voor misdrijf, waarvan de persoon behoorlijk zal overtuigd zijn.*

Het regt om Territoir te besturen is een noodzakelijk gevolg van de magt om het te verkrijgen. Het Congres heeft geene magt om in de Territoiren slavernij in te voeren, omdat het daartoe geene magt van de Constitutie verkreeg, en slavernij in te voeren was niet een der oogmerken, waartoe het verordend en opgerigt werd. Het Federale Gouvernement heeft geen regt om Territoir te verkrijgen, behalve voor oogmerken, die met de bedoelingen onzer instellingen bestaanbaar waren. Het heeft het regt, en het is deszelfs pligt in de Territoiren slavernij te verbieden, omdat het de magt heeft om de Territoiren wetten te geven, en slavernij is de tegenpartij van die vrijheid, tot verzekering van welker zegeningen de Constitutie verordend en opgesteld werd.

(Het slot, nog eene kolom, in ons volgend No.)

Advertentien.

SHEBOYGAN COUNTY COURT.

In Probate. In the matter of the guardianship of Johanna Bonjernoord — a minor.

ON reading and filing the petition of Peter Wagenaar of the town of Holland in said county, representing among other things, that Peter Bonjernoord died testate in the city of Milwaukee in the State of Wisconsin on or about the 1st day of September 1852, that by the last will and testament of said deceased, Johanna Bonjernoord, a minor, and daughter of said deceased, now residing with said petitioner, is possessed of certain real estate in the city of Milwaukie aforesaid, and that it is necessary to have a guardian appointed for said minor, to have the care, management and control of said estate, and praying that he may be appointed to said trust: It is ordered that said petition be heard before the judge of this court on Monday the 8th day of February next at ten o'clock in the forenoon of said day, at the probate office of said court in the city and county of Sheboygan aforesaid.

And it is further ordered, that notice thereof be given to the next of kin of said minor, and to all persons interested, by publishing a copy of this order for three weeks successively prior to said day of hearing, in the *Sheboygan Nieuwsbode*, a weekly newspaper printed and published in said city of Sheboygan.

Dated, Sheboygan January 11th 1858.

GEO. W. WERDEN,
County Judge.

3w-3t

No. 1 van den 9den Jaargang

Van de Nieuwsbode zal den 2 Februarij worden uitgegeven, *in een behagelijker vorm en met aanmerkelijke verbeteringen.* Een schoon verhaal uit de vroegste geschiedenis van New York zal alsdan worden aangevangen. Nu is het tijd om in te teekenen!

Mengelwerk.

EEN GEESTELIJKE SOLDAAT GEWORDEN.

Ongeveer twintig jaren geleden, was een jongman, dien ik "Jamie" zal noemen, predikant der heerschende kerk in Schotland. In de school en in het collegie onderscheidde hij zich door zijnen leerlust, en als predikant werd hij niet geevenaard in welsprekendheid en begaafdheden. Hij had ongeveer een jaar op zijne plaats gestaan, en stond op het punt om met een schoon meisje te huwen, dat hij van kindsbeen af lief gehad, toen verscheidene Engelsche heeren, die toen op een bezoek naar het Noorden waren, Cork bezochten, om den vermaarden prediker te hooren. Hij deed meer dan zijnen roem landhaven; hij sleepte zijne toehoorders mede. Zijn thema was de geschiedenis zijner kerk. Hare vele jaren van rampzalige oorlogen, hare onbezweken hoop, zelfs als vertwijfeling haar in eenen eindeloozen nacht scheen te hullen; hare onvermoeide worstelingen en hare eindelijke zegepraal werden beurtelings den gemoederen zijner toehoorders voorgesteld, met eene kracht en een gevoel, die eene beschrijving tarten. Hij stond daar als de verpersoonlijkte geest der welsprekendheid. Doch er was er een onder zijne toehoorders, die door zijne gloeijende afbeeldingen niet werd medegesleept.

De zachtaardige Bella, zijne verloofde, volgde hem, toen de vergadering uiteen ging, naar huis. Hij ontving haar in zijne studeerkamer, doch terwijl hij haar naar eenen stoel bragt, zonk zij op den vloer neder en barstte in tranen uit. "O Jamie! Jamie!" riep zij, toen hij haar teederlijk in zijne armen nam, en haar op eene sopha nederzette, "gij helt mijn gansche hart gebroken!" "Hoe zoo, lieve Bella? Verklaar u!" "Gij waart dronken—smoordronken, Jamie; en het verwondert mij, dat de ouderlingen u niet uit den predikstoel gezet hebben. Gij stond daar te razen en te tieren, en somtijds, God vergeve mij dat ik het zeg, dacht ik den Booze, lagchende en u op den schouder kloppende, naast u te zien staan. Mijn gansche hoofd gonsde er van—ik was krankzinnig en ik wist het—ik ben nog krankzinnig—ik kan dezen dag niet uitleven—ik voel mijn bloed bevriezen—O God! wees mij zondares genadig, en red, och red mijn Jamie!" Haar hoofd viel op zijnen boezem, zij staarde hem een oogenblik aan en blies in zijne armen den geest uit.

Hij had zijne laatste preek gepredikt. Geene smeekingen van eene gemeente, die hem lief had—geene vleijende aanbiedingen van toekomstige bevordering, hem door de aanzienlijken gedaan, konden hem bewegen zijne werkzaamheden als predikant weder op te vatten.

Vijf of zes jaren waren voorbijgegaan, toen de schrijver dezes, die zijn schoolmakker was, hem toevallig te London ontmoette. Jamie was toen een der voornaamste onderwijzers in een groot opvoedingsgesticht, en werd hoog geacht om de zedelijke voortreffelijkheid van zijn karakter, alsmede om zijne uitgebreide geleerdheid en kunde als onderwijzer. Hij was in diepe rouw gekleed, en als de werkzaamheden van den dag waren afgeloopen, wandelde hij alleen door de straat of begaf zich naar zijne woning. Het tooneel van Bella's dood zweefde altijd voor zijnen geest.

Hare reine ziel zag hem gelijk hij was, een volslagen ijdel en laatdunkend zondaar. Ten einde zijne gedachten te vergaderen en leven in zijne preken te storten, was hij gewoon een glas whiskey te drinken, voor hij het predikgestoelte betrad. Den morgen voor hij de noodlottige preek predikte, voelde hij zich wat zenuwachtig, want hij wist dat er vreemdelingen zouden zijn om hem te hooren, en hij dronk bijna twee glazen. Wat hij zeide of hoe hij zich gedroeg, kon hij zich met geene mogelijkheid meer herinneren—de dood van Bella alleen had de gebeurtenissen van dien vreesselijken dag in zich verzwolgen. De herinneringen, die hij ontving, klonken in zijne ooren gelijk berisping en bespotting, en de naam zelfs van sterken drank vervulde hem met afgrijzen!

Hij verliet zijne woonplaats en ging naar Londen, alwaar hij eene plaats als onderwijzer bekwam, doch alles kwam hem zoo zwart voor, dat hij zijne vrees te kennen gaf van in een onbewaakt oogenblik de handen aan zich zelven te zullen slaan.

Zijn vriend, die een zeeman was, raadde hem eene drukke bezigheid aan, die zijne natuurlijke vermogens meer in aanspraak nam, en dus aan zijn gemoed eene afleiding gaf, en eindigde met hem aan te bieden hem eene plaats voor den mast in een schip te bezorgen.

"Uw raad bevalt mij," zeide hij, "maar de zee bevalt mij niet."—"Wordt dan soldaat, en zoek bezigheid in Indie, alwaar altijd wel op te vechten valt."—"Dat wil ik," zeide hij, van zijnen stoel opspringende; "als mijn tijd om is, dan zal ik eene vaandrigs aanstelling koopen. Het verwondert mij, dat die gedachte nooit bij mij is opgekomen, want mijne voorouders, voor zoo ver terug als ik hen kan nasporen, waren soldaten. Het is beter, veel beter, op het slagveld om te komen, dan door zijne eigene handen te vallen!"

Wij scheidden.—Eenige dagen geleden mijne oogen over eene lijst latende gaan van hen, die zich in den slag van Inkerman onderscheiden hadden, zag ik den naam van luit. kol. ——. Een brief mijner vrienden heeft mij later berigt, dat hij in Indie onder lord Gough gediend had, en om zijn dapper gedrag in die veldtogten bevorderd was. Hij was tegenwoordig bij de gevechten van Alma, Balaklava en Inkerman, en volgens de laatste berigten, bevond hij zich, in goede gezondheid, bij de belegering van Sebastopol. Hij was nog ongehuwd: zijn "hart was dood voor de liefde."—*Boston Atlas.*

HOE EEN SCHAAKSPEL COLUMBUS AMERIKA HIELP ONTDEKKEN.

Volgens de oude Spaansche overlevering, is Columbus ontdekking van Amerika hoofdzakelijk te danken aan een scherp gevecht op het schaakbord. Ferdinand van Spanje bragt de laatste uren zijns levens op het geruite bord door, en zijne voornaamste tegenpartij was een oude grande, wiens bekwaamheid de krachten van den monarch op eene harde proef stelden. Columbus had lang aan het hof vertoefd, ten einde het eenige doel zijns levens te bereiken—den grooten togt, om eene nieuwe wereld te zoeken—en ofschoon hij tot nog toe niet in zijn oogmerk geslaagd was, had hij toch de belangstelling der goede Isabella opgewekt. Ferdinand was een dier mannen van degelijke dingen, die niet ligt de plannen van geestdrijvers bevorderen, en onthield zijne toestemming tot het doen eener expeditie naar eene nieuwe wereld. De arme Columbus zou reeds lang te voren ergens anders hulp gezocht hebben, doch Isabella ging dit tegen, en verdubbelde hare pogingen bij haren echtgenoot. De dag was daar, waarop de groote zeevaarder zijn laatste antwoord zou bekomen. Hij ging met het vallen van den avond naar het paleis, meer met het doel om zijne koninklijke begunstigster vaarwel te zeggen, dan met eenige hoop van bij Ferdinand te zullen slagen. Doch Isabella had nog niet besloten zich en Columbus uit het veld te laten slaan, en, bij de komst van den laatsten, zocht zij oogenblikkelijk den koning op, die, met den bovenvermelden ouden edelman in een heet gevochten spel verdiept zijnde, niet in de beste luim was, om door het verzoek van eenen lastigen zeeman gestoord te worden.

De komst der koningin bragt slechts te weeg, dat de aandacht des konings werd afgeleid, waardoor hij zijn voornaamste stuk verloor, dat gevolgd werd door eene uitbarsting van verwenschingen op verzoekers in het algemeen en Columbus in het bijzonder. Het spel werd erger en erger, en eene nederlaag scheen hem boven het hoofd te hangen. Nu had Isabella, zonder ooit te spelen, door naar haren echtgenoot en de edelen te zien, eene aanmerkelijke kennis van het spel verkregen, en toen Ferdinand haar zeide, dat haar bescherneling zijnen zin zou hebben of niet, naar mate het spel uitviel, rigtte zij onmiddellijk al hare aandacht op het bord. De strijd had buitengewoon lang geduurd, en de hovelingen drongen rondom de tafel, vermaak scheppende in de opgewondenheid des konings, en de bedaarde tevredenheid van zijne tegenpartij. En zoo ging het spel voort, dat beslissen zou over de ontdekking eener nieuwe wereld, tot dat Isabella zich naar haars echtgenoots oor nederboog, en fluisterde "gij kunt hem in vier zetten schaakmat hebben." In de uiterste verbazing zag de koning zijn spel nog eens over, bevond dat de verzekering zijner vrouw juist was, en maakte eenige minuten daarna bekend, dat Columbus op eene ontdekkingsreis zou gaan, met den titel van "admiraal der vloot".

Een verstandig doctor.—Een doctor te New York schreef eene zieke dame het volgende recept voor: "Een nieuwe hoed, eene cachemire shawl, en een paar zijglaarsjes." De dame was oogenblikkelijk hersteld.

Een andere doctor beproefde het met eenen hoepelrok—ook *Probatum.*

'T Zou geen wonder wezen.—Eene kwakerin, die jaloersch was op haren echtgenoot, bespiedde hem, en zag werkelijk op zekeren morgen, dat de deugniet het dienstmeisje zoende. Breedrand werd het gezigt zijner vrouw gewaar, terwijl zij door de op eene kier staande deur gluurde, en, zich met al de bedaardheid van eenen generaal oprigtende, zeide hij tot haar: "Betsy, gij deedt beter met dat kijken te laten, of gij zult het huishouden in de war brengen."

☞ Eene goede oude kwakerin, na, zoo lang als haar geduld het toeliet, naar de buitensporige vertelsels van eenen winkelier geluisterd te hebben, zeide: "Vriend, wat is het jammer dat liegen zonde is, daar het bij uw vak zoo noodzakelijk schijnt."

☞ De bediende eens officiers werd door eenen kameraad gevraagd, hoe hij het met zijnen heer stelde. "Zeer voortreffelijk," was het antwoord, "wij leven op den vriendschappelijksten voet met elkander. Wij kloppen elken morgen wederkeerig elkanders rok uit; slechts met dit onderscheid, dat ik den mijnen dan aan heb."

☞ Een regtsgeleerde, die blind aan een oog was, met eenen bril op pleitende, zeide: "Mijne heeren, ik zal in mijne bewijsrede niets gebruiken dan hetgeen noodzakelijk is." "Wel," riep een guit, "neem dan het eene glas uit uw' bril."

Op hem kende.—"Kent gij den gevangene, Mr Jones?"

"Ja, door en door."

"Wat heeft hij voor een karakter?"

"Ik wist niet dat hij er een had."

"Woont hij digt bij u?"

"Zoo digt bij, dat hij in acht jaar tijds maar vijf schelfingen heeft uitgegeven aan brandhout."

☞ Toen eens een vroom Mazelman zich, in het midden van eenen vreesselijken storm, op zee bevond, herinnerde hij zich, dat hij bij zekere gelegenheid tegen de mahomedaansche wet had gezondigd, door varkensvleesch te eten. Na pligtmatig eene boetedoening te hebben afgelegd, en te vergeefs om het ophouden van den storm gebeden te hebben, riep hij knorrig uit: "Welk eene groote beweging over zoo'n klein stukje spek!"

Oude Pat.—Bij zekere gelegenheid gedurende de revolutie had "Oude Pat" eenen voorraad nieuwe recruten ontvangen, en daar hij eerdaags een weinigje aan het vechten dacht te gaan, en niet anders dan gewillig volkje wilde hebben, liet hij zijne ligtingen in het gelid voor zich komen. "Nu jongens," zeide hij "ik wil geen mensch tegen hunnen wil houden, die liever naar huis wil gaan, daarom, als er een van u ontevreden is, en naar huis wil, die moet dat maar te kennen geven door zes passen voor het gelid uit te treden. Maar," voegde het oude krijgspaard er bij, "ik schiet den eersten den besten neder, die uit het gelid durft komen."

Een Goochelaar beet genomen.—Een professor der goochelkunst, die onlangs in eene zeehaven eene voorstelling gaf, pochte, toen zijne voorstelling was afgeloopen, in de koffijkamer van een hotel tamelijk sterk op zijne geweldige kunststukken. Een aanwezig heer bood aan met hem eene weddingschap aan te gaan, dat hij in minder dan eene minuut alles op de tafel zou laten verdwijnen. De professor nam het aan, waarop de ander het gaslicht uitdraaide. Het verdwijnen was volkomen, en de professor betaalde met een lang gezigt den wijn, waarom zij gewed hadden, en werd nog uitgelagchen op den koop toe.

Te goed om te verknoeien.—Eenigen tijd geleden werden drie Ieren, die zeer ziek waren, te St. Louis naar het stads hospitaal gezonden. De doctor schreef hen middelen voor, benevens eene flesch vierde proef brandewijn, den laatsten in te geven in giften van een theelepel vol alle twee uren. Zij werden toen aan de zorg van eenen ierschen oppasser toevertrouwd, met strenge orders om de geneesmiddelen stipt naar het voorschrift in te geven. Den volgenden morgen berigtte de iersche oppasser, dat er een der patienten lag te sterven. Gevraagd zijnde hoe het met de anderen ging, antwoordde hij dat ze dood waren.

"Hebt gij de medicijnen ingegeven zoo als ik u gezegd heb?"

"Zeker heb ik, mijnheer."

"En den brandewijn?"

"Zeker niet: ik dacht dat het zonde en jammer was zoo veel goeden drank te vermorsen aan menschen, die toch in allen gevallen moesten sterven, en daarom dronk ik dien zelf uit."

Onze Ierlander kreeg permissie om nooit geene zieken meer op te passen.

CALENDER VOOR JANUARIJ, 1858.

D. der maand	Dagen der Week.	Zons- Opg. U. M.	Zons- Ond. U. M.	Maangestalten.
1	Vrijdag	7 30	4 38	
2	Zaturdag	7 30	4 39	
3	Zondag	7 30	4 40	
4	Maandag	7 30	4 41	
5	Dingsdag	7 30	4 41	
6	Woensdag	7 30	4 42	Laatste kwart., den 6. 's morg. 7 ure, 39 min.
7	Donderdag	7 30	4 43	
8	Vrijdag	7 30	4 44	
9	Zaturdag	7 30	4 45	
10	Zondag	7 29	4 46	
11	Maandag	7 29	4 47	
12	Dingsdag	7 29	4 48	
13	Woensdag	7 28	4 49	Nieuwe Maan, den 14. 's morg. 12 ure, 24 min.
14	Donderdag	7 28	4 50	
15	Vrijdag	7 27	4 52	
16	Zaturdag	7 27	4 53	
17	Zondag	7 26	4 54	
18	Maandag	7 25	4 56	
19	Dingsdag	7 25	4 57	
20	Woensdag	7 24	4 58	Eerste kwart., den 21, 's avonds 11 ure, 49 min.
21	Donderdag	7 23	4 59	
22	Vrijdag	7 22	5 01	
23	Zaturdag	7 22	5 02	
24	Zondag	7 21	5 03	
25	Maandag	7 20	5 04	
26	Dingsdag	7 19	5 05	
27	Woensdag	7 19	5 07	Volle Maan, den 28 's avonds 4 ure, 4 min.
28	Donderdag	7 18	5 08	
29	Vrijdag	7 17	5 09	
30	Zaturdag	7 16	5 11	
31	Zondag	7 15	5 12	

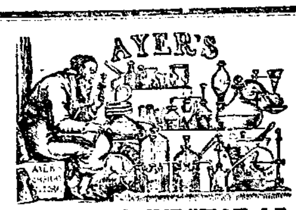

CHERRY PECTORAL

For the rapid Cure of

COUGHS, COLDS, HOARSENESS, BRONCHITIS, WHOOPING-COUGH, CROUP, ASTHMA, AND CONSUMPTION.

EENE VERKOUDHEID TE GENEZEN, MET HOOFDPIJN EN PIJNLIJKHEID DER LEDEN. Neem het Cherry Pectoral als gij naar bed gaat, en dek u warm toe, om des nachts te zweeten.

VOOR VERKOUDHEID EN HOEST, neme men het des morgens in, des middags en des avonds volgens de aanwijzingen op de flesch, en de bezwaar zal weldra zijn weggenomen. [illegible] Personen, die met eenen blijvenden hoest zijn aangedaan, die hun de nachtrust benemt, zullen door het te nemen bij naar bed gaan het Cherry Pectoral [illegible] gevolg eene verkwikkende rust genieten. Eene groote verligting [illegible] eene volkomene genezing [illegible] door deze onschatbare artsenij.

Door deszelfs aangename uitwerkselen in deze gevallen, [illegible] reeds heeft opgedaan.

VOOR ZANGERS EN REDENAARS is dit geneesmiddel onschatbaar, daar het, door deszelfs werking op de keel en longen, als het in kleine hoeveelheden wordt ingenomen, alle heeschheid in weinige uren wegneemt, en de kracht en buigzaamheid der stem wonderbaar vermeerdert.

ASTHMA, of aamborstigheid, wordt over het algemeen verligt, en dikwijls geheel genezen, door het Cherry Pectoral. Maar er zijn eenige gevallen, die zoo hardnekkig zijn, dat zij voor niet een geneesmiddel wijken willen. Cherry Pectoral zal ze genezen, als ze te genezen zijn.

BRONCHITIS, of ontsteking van de keel en het bovengedeelte der long, kan genezen worden door Cherry Pectoral in kleine en menigvuldige giften in te nemen. De lastige drukking wordt spoedig hersteld.

VOOR CROUP. Geef een braakmiddel in van antimony, om te worden gevolgd van groote en menigvuldige giften van het Cherry Pectoral, tot de ziekte is ten onder gebragt. Als het bijtijds wordt ingenomen, zal het niet missen te genezen.

KINKHOEST kan spoedig tegengegaan en genezen worden door het gebruik van Cherry Pectoral.

DE INFLUENZA, of griep, wordt door dit middel spoedig weggenomen. Er zijn vele gevallen opgemerkt, in welke geheele huisgezinnen er door tegen alle ernstige gevolgen beschermd werden, terwijl hunne buren zonder het Cherry Pectoral, aan deze ziekte leden.

VOOR TERING in hare eerste graden, dient het, zoo mogelijk [illegible] van eenen goeden geneesheer, en in allen gevalle met zorgvuldige nakoming van de gedrukte aanwijzingen op de flesch, te worden ingenomen. [illegible]

Voor gevestigde LONGTERING, dient het Cherry Pectoral [illegible]

[illegible]

Terwijl het eene [illegible] van het publiek is, voor te wenden, dat [illegible] Cherry Pectoral, niet alleen als eene gewone zaak, maar bijna bestendig, de ziekten, waarvoor het gebruikt wordt, geneest.

Daar deze daadzaken [illegible] is deze artsenij [illegible] hulpmiddel voor de [illegible] geworden, van de blokhut des Amerikaanschen boeren af, tot de paleizen der Europeesche vorsten toe.

Het Cherry Pectoral wordt door eenen scheikundige, en elk ons van hetzelve onder zijne eigene oogen, met onwankelbare naauwkeurigheid en zorg, vervaardigd. Het is gezegeld en door de wet tegen namaaksels beschermd, en bijgevolg kan men er zich als echt, zonder vervalsching zonde, op verlaten.

Bereid en verkocht door JAMES C. AYER, practisch en analytisch scheikundige te Lowell, Mass.

W. F. DAVIES, te Sheboygan.

FARNSWORTH & Co. te Sheboygan Falls.

P. H. SMITH, te Plymouth.

RICE & STEVENSON, te Milwaukee, en bij al de Apothekers in alle Plaatsen. y362

1857.

Amerikaansche Vervoer COMPAGNIE,

KAPITAAL - - - - - - - - $900,000

(GEINCORPOREERD ONDER DE WETTEN VAN DEN STAAT N.Y.)

MARINE BLOCK, BUFFALO, N. Y.

HIRAM NILES—President.
WELLS D. WALBRIDGE—Vice President.
J. C. EVANS—Secretaris en Penningmeester.

NEW YORKSCHE AGENTEN, ENZ.
M. M. Caleb, } Agenten, hoek van de Frontstr. en
Jas. H. Mallory, } Coenties Slip, New York.
G. G. Kidder, Ag't, 102 State st., Boston, Mass.
O. N. Chapin, „ 35 Quay Street, Albany.
Stillman, Mathew & Co., 361 River-str., Troy.

Westelijke agenten zullen in het bijzonder acht slaan op de goede aflevering van vrachtgoederen, en op alle klagten en schaden letten.

☞ Geene overscheping te Albany of Troy.
☞ Merk de pakken A. T. Co., en breng ze scheep aan Pier 7, Oost Rivier.

H. W. THOMPSON,
26 ten Generaal Agent, Sheboygan, Wis.

1857.

Westelijke Vervoer Co.

(geincorporeerd onder de wetten v. d. staat N. Y.)

KAPITAAL - - - - - - - $900,000

P. L. STERNBERG, - - - - - President.
WILLIAM FOOT, - - - - Vice President.
GEO. H. BRYANT, - - - - - Secretaris.
JOHN ALLEN, Jr., - - - - Penningmeester.

NEW YORKSCHE AGENTEN.
Everett Clapp, } No. 1 Coenties Slip, en 65
Hugh Allen, } Pearl Street, New York.
J. H. Wilgus, } No. 2 Cortland street
Harrison Chase, } New York.
— Burk No. 86 State street, Boston.
S. C. Chase, No. 113 Pier, Albany.
John W. Tuttle, No. 191 River st., Troy.

☞ Merk de pakken W. T. Co., en breng ze scheep aan Pier 7, Oost Rivier. Geene overscheping te Albany of Troy.

H. W. THOMPSON,
26ten Generaal Agent, Sheboygan, Wis.

Becker & Drossel,

HANDELAREN IN

BRANDEWIJN, HOLLANDSCHEN JENEVER, WIJNEN, LIKEUREN, SPAANSCH BITTER, OHIO WHISKEY, en CIGAREN.

27tf

Winkel in Zaegel's Brick Block, Sheboygan, Wis.

1000 STADSLOTTEN TE KOOP OP LIGte voorwaarden. L. C. GURY.

1855. Nieuwe voorraad van Goederen. 1855

De ondergeteekenden maken hiermede hunnen vrienden en het publiek in het algemeen achtingsvol bekend, dat zij

Eene deur Noordelijk van het Wisconsin Huis,

hunnen winkel op nieuw geruild hebben en thans weder ruim gesorteerd zijn, in

GROCERIJEN & PROVISIEN,

Glas- en Aardewerk, Vensterglas, Verwstoffen, Houten waren en Sterke Dranken in soorten

en welke goederen in den groot- en klein-handel tegen uiterst lage prijzen zullen verkoopen.

Daar wij onze waren regtstreeks uit het Oosten ontvangen, hopen wij onze begunstigers zoo prompt en civiel te kunnen bedienen, als eenige andere winkel in Sheboygan.

Voor allerlei producten betalen wij de hoogste prijzen.

JOSEPH SCHRAGE & Co.

Sheboygan, 2 Julij 1855.

F. PASDELOUP,

LANDAGENT & NOTARIS

No. 59 Clark Street,

CHICAGO, ILLINOIS.

Biedt zijnen landgenooten en vrienden minzaam zijne diensten aan, in alles wat bovengemelde vakken betreft. y 318

BANK OF SHEBOYGAN.

Deze instelling zal van af aanstaanden Maandag geopend zijn, tot het uitoefenen van een algemeen BANKIERS- en WISSELKANTOOR.

Proprietarissen: W. W. King, Van Eps Young, Warren Smith, Chas. T. Moore, Warren Hill, Wm. R. Gorsline, Godfrey Stamm en J. F. Kirkland.

Sheboygan, W. W. KING, President,
19 Maart 1855. VAN EPS YOUNG, Vice Pres.
F. R. TOWNSEND, Kassier.

W. H. PAINE,

STADS- EN COUNTY LANDMETER.

Opmetingen worden met de meeste vaardigheid en naauwkeurigheid volvoerd.

Kantoor bij GEO. C. COLE, in Orren's Brick Block, 8ste Straat, Sheboygan. y 21

Aan de Hollanders.

De ondergeteekende, vroeger bediende in den winkel van C. T. Moore, maakt bij deze aan zijne Hollandsche vrienden bekend, dat hij thans zelf eenen Winkel heeft geopend digt bij de drukkerij der Nieuwsbode, en tot zeer lage prijzen verkoopt,

Allerhande Manufacturen, Kruidenierswaren, Schoenen, Aarde- en Glaswerk enz.,

hopende dat zij hem hunne gunst en recommandatie niet zullen onthouden, onder belofte eener prompte en goede bediening.

E. SONNTAG.

Sheboygan, 20 Oct. 1856, 351tf

Sheboygan Land Agentschap.

IK NEEM HET KOOPEN EN VERKOOPEN van vaste goederen in de County en Stad Sheboygan, en onderzoek der stukken, op mij.

Er wordt in het bijzonder acht geslagen op het betalen der belastingen en het lossen van eigendommen.

Alsmede op het verbeteren en onderzoeken van eigendomsbewijzen.

Het afleen van hypotheken.

Van leeningen op vaste goederen.

Het plaatsen van land warrants in al de Westelijke Staten.

Door een stipt acht slaan en een vaardig berigt geven op elke zaak, die aan mijne zorg wordt toevertrouwd, hoop ik door en betrouwbaarheid een lang verblijf in den Staat, hoop ik ten volle voldoening te geven. LOUIS C. GURY.

Om getuigenis vervooge men zich bij:

W. R. Gorsline, County Judge,
F. J. Mills, Clerk of Court,
Messrs. Taylor & Heller, Esqs.
A. P. Lyman,
J. F. Kirkland,
C. E. Morris, County Judge,
Z. P. Mason, Mayor,
F. R. Townsend, Kassier Bank of Sheboygan,
Crosby W. Ellis, Esq.
Charles Zaegel,
J. Quintus. 19tf

Zeldzame Gelegenheid.

IK BIED HET BESTE STUK LANDS IN DE County, om te bebouwen, aan.—Het bevat 160 akkers, en ligt ongeveer drie mijlen van de stad Sheboygan af.

80 akkers derzelven zijn gereinigd; 10 met wintertarwe bezaaid, en de rest is goed met timmerhout bezet en genoegzaam van water voorzien, om eene goede boerderij daar te stellen.

80 akkers zijn ongereinigd en leveren goede weiderij op.

Een goed, nieuw blokhuis, groot 20 bij 30, alsmede eene nieuwe schuur, groot 30 bij 60. In dezelven zullen er 50 jonge vruchtboomen op geplaatst.

Het geheel zal goedkoop en op goede voorwaarden verkocht worden. Het eigendomsbewijs is onbetwistbaar. Om verdere bijzonderheden vervooge men zich bij LOUIS C. GURY.

Sheboygan, 30 April, 1857. 19tf

20 FARMS TE KOOP IN SHEBOYGAN CO onder verkieslijke bedingen. L. C. GURY.

10 SCHOON GELEGENE FARMS in Calume County te koop, voor eenen lagen prijs. L. C. GURY.

OPENBAAR NOTARIS.—DE ONDERGETEEKENDE is tot openbaar Notaris voor deze County aangesteld, en zal de tot dit vak behoorende zaken, met stiptheid en vaardigheid waarnemen.

19tf L. C. GURY.

HEINRICH WEBER'S

MEUBEL WINKEL,

Naast het Kossuth Huis,

Bevat alle soorten van MEUBELEN, die gewoonlijk door Landbouwers verlangd worden.

Sheboygan 4 Junij 1855. 282 tf.

Gärtner en Arens,

GROOT-HANDELAREN

In Wijnen, Likeuren, Sigaren, Ohio Whiskey, Grog- & Punch-Extracten, Bitter, Kummel, enz.

Achtste Straat, Zuidelijk van het Postkantoor,
360tf Sheboygan, Wis.

J. KENDALL & CO.,

GROOT & KLEIN HANDELAREN IN

MODESTOFFEN EN MANUFACTUREN,

DAMES HOEDEN, MARSKRAMERIJEN,

TAPIJTEN, BEHANG PAPIER,

LAARZEN & SCHOENEN,

en

THEE IN SOORTEN,

No. 13 Canal Straat, Taylor & Barns' New Block.

J. Kendall, } Grand Rapids, Mich. { H. C. Whipple,
W. Hovey, } { H. G. Post.

1 Junij 1857. 23tf

AZIJN, TERPENTIJN, LIJNOLIE, LOOD WIT en TABAK bij C. T. MOORE.

G. VAN STEENWIJK,

Consul der Nederlanden

voor

MICHIGAN, WISCONSIN en MINNESOTA.

te

Newport, Sauk County, Wisconsin.

Het Nederlandsche publiek in bovengenoemde landen wordt hiermede verwittigd, dat alle officiele naar Europa te verzenden stukken, ten einde bij het bestuur of bij de regtbanken in Nederland van kracht te zijn, door den Consul moeten zijn gelegaliseerd.

Extract van Koffij,

VAN

F. FELIX & ZOON

TE PITTSBURGH, Pa.

Onze geachte Landgenooten maken wij bijzonder opmerkzaam op dit in de gansche Vereenigde Staten van Noord Amerika met den grootsten roem bekende KOFFIJ EXTRACT, hetwelk sedert 16 jaren in meest alle Engelsche, Iersche, Fransche en Duitsche huisgezinnen algemeen gebruikt wordt. Ook in de meeste Hollandsche familien is dit Koffij-Extract, onder den naam van *Stroop-Koffij*, met roem bekend.

Door deszelver gebruik bespaart men meer dan de helft Koffij en wordt de smaak verbeterd. Vereenigd gebruikt is het ook een gezondere drank dan koffij alleen.

Depot-houders van ons Koffij-Extract voor de Staten Wisconsin en Michigan zijn de heeren SCHRAGE & Co. te Sheboygan, Wis., en L. DOOGE, te Grand Rapids, Mich., bij wie men het echte artikel in 't groot en in 't klein kan bekomen.

Als bewijs der deugdelijkheid van hetzelve willen wij slechts melden, dat wij sedert de fabricatie van dit artikel reeds **vier gouden medailles** op verschillende tentoonstellingen van kunst en nijverheid hebben ontvangen.

333 tf. F. FELIX & ZOON.

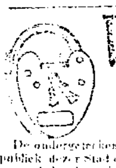

W. W. KING'S

IJzerwinkel,

Achtste Straat, naast SCHRAGE & Co.

De ondergeteekende kondigt hierbij het Hollandsche publiek dezer Stad en County achtingsvol aan, dat hij zijnen bekenden winkel van IJzerwaren, Landbouwers- en Handwerksgereedschappen door aankoopen in het Oosten zoo heeft opgevuld, dat hij met het beste etablissement van dien aard in het Westen kan wedijveren. Door eene veeljarige ondervinding dezes bedrijfs is hij in staat gesteld zijnen begunstigers prompt en civiel te bedienen, en hen goedkoopere aanbiedingen te doen, dan een zijner concurrenten. Hij verzoekt derhalve om een ieders gunst en recommandatie.

Wm. W. KING.

Sheboygan, 2 Maart 1857. y 9

STADS MARKT.

DE ONDERGETEEKENDE, onlangs den winkel van T. J. Graham, in het "Sheboygan Exchange" blok, in de Pennsylvania Avenue, geheel op stads markt manier hebbende in orde gebragt, is nu gereed om de beste gelegenheid tot klandisie zoo voor koopers als verkoopers aan te bieden. Voor zijne stads kalanten denkt hij het beste, dat het land van alle soorten van vleesch en mooskruiden oplevert, bestendig voor handen te hebben.

Farmers en anderen, die over vette koeijen, varkens, schapen, kalvers, kalkoenen, kippen of eenige soort van ten verkoope geschikt gevogelte, wild, of keukengewassen, hebben te beschikken, zullen, bij levering aan de stads markt, de hoogste marktprijzen ontvangen. CHAS. F. DOERTENBACH.

Sheboygan, 3 Nov. 1856. 358 tf

GERMAN BANK.

Deze bank heeft een kapitaal van - - - - $25,000
Bankbiljetten in circulatie, - - - - - - - - 22,000.
Gedeponeerde Staats Effecten, - - - - - - - 26,000.

Koopt en verkoopt wissels, zoowel buitenlandsche als binnenlandsche, en collecteert gelden in alle deelen van Amerika.

Interest tegen zes procent, wordt betaald op gelden welke minstens 60 dagen gedeponeerd blijven.

Sheboygan, 2 Aug. 1856. JOHN EWING, Pres.
31 tf J. H. MEAD, Kassier

F. SOUFFROUW,

Verkoopt en repareert allerhande soorten van

KLOKKEN, HOROLOGIEN EN GOUD- & ZILVERWERK.

Hij betaalt contant geld voor *oud* goud en zilver.

255 tf SHEBOYGAN, WIS.

NOTARIS AMBT.

De ondergeteekende door den gouverneur dezes Staats tot het ambt van

OPENBAAR NOTARIS,

residerende te Sheboygan, benoemd zijnde, heeft de eer aan het publiek bekend te maken, dat hij gemagtigd is tot het schrijven en legaliseren van

Eigendomsbewijzen, (deeds en mortgages,) Contracten, Testamenten,

en alle andere stukken van Notariëlen aard.

Ook belast hij zich met het opmaken in wettigen vorm, en het verzenden van alle dergelijke stukken, welke men door tusschenkomst eens Nederlandschen Consuls of regtstreeks naar de Nederlanden wil zenden ter verrigting van familie zaken, enz. in het oude Vaderland.

Sheboygan 2 Maart 1857. J. QUINTUS

SCHUMACHER & JOHNSON,

FABRIKANTEN VAN DE BEROEMDE

IJZEREN WAARBORG KASTEN TEGEN VUUR, KRUID & DIEVEN.

Dezelve worden vervaardigd in alle grootte en fatsoen, en voorzien met de beroemde Brama-Sloten. Wij wenschen in het bijzonder onze aandacht te vestigen op onze dubbel werkende combinatie sloten, en kunnen ter nadere informatie verwijzen naar de State Bank of Wisconsin, Marine & Fire Insurance Co. Bank, en de Marine Bank te Milwaukee, alsmede naar den Uitgever dezes.

E. SCHUMACHER & W. JOHNSON,
215 East Water Str., Milwaukee.

30 Junij 1857. 6m.

WATSON'S

$10 Naai Machine.

DEZE GOEDKOOPE en nette Naai Machine is te bezigtigen in den winkel van P. H. Hoffman, no. 19 Wisconsin Straat, Milwaukee. Zij is geschikt tot alle soort van

Naaiwerk voor Huisgezinnen,

En de lage prijs tegen welke zij verkocht wordt,

SLECHTS TIEN DOLLARS,

Brengt haar binnen het bereik van ieder huisgezin.

☞ Staats en County Patenten worden verkocht door de agenten

BELL, VROMAN & OWEN.

Milwaukie, 20 Junij 1857. 26tf

Allerhande soorten van "Blanks" te koop in de *Nieuwsbode* drukkerij.

Gezondheid en sterkte moeten onmisbaar op deszelfs gebruik volgen.

BOERHAVE'S HOLLAND BITTERS

HET BEROEMDE HOLLANDSCHE GENEESMIDDEL VOOR

bedorven spijsvertering,

ZIEKTE DER NIEREN,

LEVER ONGESTELDHEID

ALLERLEI ZWAKHEID,

Heete en koude Koorts,

En de verschillende kwalen die het gevolg zijn van

ongestelde Maag en Lever,

zoo als kwade Spijsvertering, zuur in de Maag, Koliek branding op het Hart, verlies van Eetlust, Moedeloosheid, hardlijvigheid, blinde en bloedende aambeijen. In alle Zenuwachtige, Rhumatische en Zwavagtige aandoeningen, heeft het zich in vele gevallen ten hoogste weldadig betoond, en in andere eene besliste genezing bewerkt.

Dit voortreffelijk middel, brengt de meeste kwalen van het menschelijk gestel ten onder. Deszelfs werking is bijna wonderbaar en deszelfs genezingen duurzaam.

Het doet het gestel niet sterk aan, maar brengt de levenskracht tot deszelfs oorspronkelijke werkzaamheid terug, verwijdert de oorzaken der ziekten en geneest op deze wijze dezelve volkomen.

Daar deszelfs geneeskrachtige eigenschappen zoo algemeen worden op prijs gesteld, voornamelijk hier, waar het zich als huismiddel zoo zeer heeft ingedrongen, dat het door vele kruideniers en alle droogisten verkocht wordt, kon het niet onvermijdelijk noodig schijnen, nieuwe getuigenissen daarvan aanteboden.

Daar er echter zonder twijfel personen zijn, die menig aangekondigd middel gebruikt hebben en desniettegenstaande nog aan eene kwade spijsvertering in den eenen of anderen vorm lijden, laten wij hier een aantal getuigenissen volgen, die van onbekende personen komen en wier echtheid niet betwijfeld kan worden.

Welerom een bewijs,

dat *Boerhave's Hollandsch Bitter*, waardig is gerecommandeerd te worden:

De zoo eenvoudige als opregte Maria van Slikkerveen, geboren van Dijke, had in het begin van verleden zomer eene ernstige ziekte, doch herstelde zoo ver, dat zij uit Doctors handen en niet bedlegerig behoefde te zijn; maar bleef erg sukkelen, zonder eetlust, en zonder krachten haar huiswerk verrigten. Tot nu eenige weken geleden gebruikte zij slechts *eene* flesch bitter, die haar met de hulp van God compleet herstelde, waarop haar man, mij den ondergeteekende, kwam bedanken, dat ik hem dat bitter voor zijne vrouw zoo sterk had aangeraden, en verzocht mij al het bovenstaande in de *Nieuwsbode* te doen plaatsen.

L. DOOGE,
Grand Rapids, Mich.

Wm. Schuchmann, Esq. de welbekende steendrukker, betuigt: "Ik heb Boerhave's Hollandsch bitter vlijtig gebruikt en bevind, dat het de onverduwelijkheid en zwakte geneest."

De Weleerw. *Samuel Babcock*, zegt: "Ik vond door deszelfs gebruik bijzonder veel verligting van eene hevige hoofdpijn, waaraan ik lang geplaagd was."

Franz Felix, de eenige vervaardiger van het echte Koffij extract, betuigt: "Ik weet, dat uw Hollandsch bitter, een der beste middelen in de wereld is tegen wanorde der maag."

Dr. *Samuel Ludwigh*, uitgever van de *Fackel*, te Baltimore, verklaart het voor eene uitvinding, die het vertrouwen des publieks verdient.

Dr. *Eichrodt*, de eerste duitsche arts in Pennsylvanie, heeft het gedurende de laatste drie jaren met het beste gevolg tegen zwakheden der verdowingsorganen en des gestels in het algemeen voorgeschreven.

De opzigter van Ballon's azijnmakerij zegt:—"Ik heb het zelf gebruikt; insgelijks mijne vrouw, en het heeft haar meer welgedaan dan iets anders, dat zij van te voren heeft ingenomen."

J. W. Wurdell, Esq. zegt: "Ik heb Boerhave's Hollandsch Bitter zelf gebruikt en anderen aanbevolen, daar ik weet, dat het juist dat is, waarvoor het aanbevolen wordt."

Ald. *Jonathan Rely*, van de 1ste St. Clair, zegt: "het heeft mij tegen verdowingsbezwaren en zwakte der maag goede dienst bewezen."

James M. Murphy, betuigt:—"Nadat mij eenige geneesheeren te vergeefs behandeld hadden, bevrijdde mij Boerhave's Bitter van de pijnen, die ik aan het hart en in de zijde voelde, en die uit kwade spijsvertering voortsproten."

De Redacteur der "Free Press, van Kittaning, schrijft:— "Nadat mij een der beste artsen alhier, niet had kunnen helpen, bevrijdde mij Boerhave's Hollandsch Bitter, van den kwaadsten vorm van bedorven spijsvertering."

AANMERKING! Die in dit middel een geestrijke drank denkt te vinden, zal zich bedriegen; maar voor de zieken, zwakken en aangetasten, zal het zich als een aangenaam Aromatisch Bitter, met aanmerkelijke geneeskrachtige eigenschappen betoonen.

Weest Voorzigtig!

De groote aftrek van dit aangenaam aroma heeft tot vele namaaksels aanleiding gegeven, waarvoor het publiek zich wachten moet. Gaat niet over tot het koopen van iets anders, voordat gij Boerhave's Hollandsch Bitter goed beproefd hebt. Eene flesch zal voldoende zijn om u te overtuigen, hoe oneindig ver het al die namaaksels overtreft.

Het wordt verkocht voor $1 de flesch, of zes fleschen voor $5, door de eigenaars

BENJAMIN PAGE, Jr. & Co.

Apothekers, Scheikundigen en Droogisten te Pittsburgh, Pa.

Is ook te verkrijgen bij J. Quintus, hoofd-agent voor Sheboygan County, aan wien men zich uit andere Hollandsche nederzettingen in Wisconsin, Michigan of Illinois tot het bekomen van agentschappen gelieve te melden.

Alsmede bij J. R. Meller, Holland, Sheboygan Co Wis.

J. J. van de Plassche, Milwaukie, Wis.
Barclay Brothers, Chicago.
L. Dooge, Grand Rapids, Mich.
Barnard, Adams & Co., St. Louis.
Barnes & Park, 304 Broadway, Cor. Duane, N. York.
H. D. Post, Holland, Mich.
F. W. DuBernel, Allen & Hosford, Dubuque, Iowa.
Dr. A. Shaw, Ft. Desmoines, Iowa. J. B. Dougherty, Muscatine. F. Jacobs, Jr., Davenport. McKinney & Runner, Keokuk. J. H. Wolters, Pella.
J. B. Fosselman, Springfield, Ills.
H. Newhall, Galena, Ills.
Dr. B. F. Miles, Tucker, Mansfield & Co., Peoria, Ills
Day & Jones, St. Paul, Min. Ter. 353 tf.

Agenten voor den Nieuwsbode.

De volgende heeren zijn zoo vriendelijk het agentschap op zich te nemen, inteekenings-gelden voor dit blad te ontvangen en met de namen op te zenden:

De Heer A. Stokdijk, Amsterdam, Wisconsin.
„ A. van de Wall, Oostburg, dito.
„ G. P. Feltzer, Sheboygan Falls.
„ D. J. Doornink, Milwaukie, Wis.
„ J. Landaal, Alto, Fond du Lac County.
„ F. Pasdeloup, 59 Clark street, Chicago.
„ G. van der Sijde, Hope, Illinois.
„ M. Jansen, Thornton, Illinois.
Albany, N. Y.
„ A. de Vos, Az. Rochester, N. Y.
„ N. W. A. v. C. Smallenburg, Buffalo.
Paterson, enz., New Jersey.
„ H. Ochsner, Cleveland, Ohio.
„ J. J. Zorge, Cincinnati.
„ J. van de Luijster, Holland, Mich.
Zeeland, Mich.
„ J. Hoedemaker, Kalamazoo, dito.
„ L. Dooge, Grand Rapids, dito.
„ Jac. Muntingh, Pella, Iowa.

☞ De abonnements-prijs op den *Nieuwsbode* is slechts TWEE DOLLARS per jaar, of omtrent vier cents per week! Zij die wenschen in te teekenen, hebben zich slechts bij de agenten aan te melden of het geld (in goede bankbiljetten) in eenen brief te sluiten, die *franco* moet gezonden worden aan

J. QUINTUS, Sheboygan Wis.